

Reel innovation
udfordrer behovet for
styring, skriver Mads
Leth Felsager Jakobsen,
lektor ved AU.

nye veje side 13

Efterværn til tidligere
anbragte børn virker ikke
efter hensigten, viser ny
stor undersøgelse.

nyheder side 3-4

Mød KV17
borgmester-
kandidaterne
i ny artikelserie

arvtagerne side 8-9

kommunen

politik fra rødderne mandag den 8. august 2016 · nr. 17 · 59. årgang

Velkommen til den tredje industrielle revolution

ILLUSTRATION: FLEMMING DUPONT

Kommunerne skal investere i digitale løsninger, hvis ikke verden skal gå under. Sådan lyder det fra den verdenskendte økonom Jeremy Rifkin.

interview side 14-15

Kommunale swap-lån står i minus for milliarder

Det lave renteniveau har sendt kommunernes swap-aftaler med bankerne ned i kulkælderen. Samlet er de gået glip af rentebesparelser for mindst 2,7 milliarder kroner, viser regnskabsundersøgelse.

uforudset

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Kommunerne tager livrem og seler i brug, når det handler om at afvikle gæld.

Langt de fleste vælger en fastlåst rente mange år ud i fremtiden for at skabe sikkerhed om budgettet. Rent teknisk sker det ved at swappe lån med bankerne, så man i stedet for en ukendt variabel rente får en højere fastlåst rente. Og de høje swap-renter har været en dårlig forretning de senere år.

En opgørelse lavet af *Kommunen* viser, at markedsværdierne af finansielle instrumenter i 68 kommuner ved årsskiftet stod i et samlet minus på 2,7 milliarder kroner.

- Det betyder jo, at kommunerne kunne have sparet de her penge i renter, og det er selvfølgelig uheldigt, siger Finn Østrup, professor i finansiering på Copenhagen Business School.

Han kalder det 'rent pengespild', at hver enkelt kommune selv skal vurdere og indgå finansielle aftaler med bankerne.

- Men til forsvar for alle dem, som har optaget de her swap-lån, så har der jo været en generel forventning om, at renten ville stige - det er så bare gået den modsatte vej siden, tilføjer han.

Bør gælden samles?

Flere kommuner har swappet en del af deres gæld til en rente på fire-fem procent - et langt højere niveau end markedrenten i dag. Allerværst ser det ud for de kommuner, som har holdt fast i de valuta-swap, der blev indgået i årene før finanskrisen. Her betød et kurshop i schweizerfranc den sidste år, at lånene er blevet markant dyrere at afdrage.

- Da man indgik de her lån, var der ikke særlig mange, der havde forestillet sig, at schweizerfranc ville udvikle sig sådan, som den har gjort. Men i dag må vi nok sige, at der ikke var nogen god grund til, at kommunerne skulle satse sådan med deres gæld, siger professor i økonomistyring Per Nikolaj Bukh fra Aalborg Universitet.

Han mener, at lånereglerne i dag er fornuftige, fordi blandt andet valutaswap er blevet ulovligt at bruge for kommunerne. Finn Østrup ser dog hellere, at al offentlig gæld bliver samlet ét sted.

- Det bør være statens opgave at swappe renter og have overblik over den offentlige gæld, foreslår professoren.

» Læs tema side 6-7

Flertal støtter udgangsforbud på asylcentre

Det skal fremover være muligt at tilbageholde asylsøgere på landets asylcentre, hvis de laver ballade eller bryder loven. Det mener et flertal i Folketinget bestående af Dansk Folkeparti, Socialdemokraterne og Liberal Alliance. Muligheden for at indføre udgangsforbud på asylcentre er blevet diskuteret, efter at fem drenge under 18 år er blevet bortvist fra Børnecenter Tullebølle på Langeland. To af drengene er blevet anholdt og sigtet for at have voldtaget en 16-årig pige, mens de tre andre sigtes for blufærdighedskrænkelser, skriver Berlingske. Mens integrations-, udlændinge- og boligminister Inger Støjberg (V) ser positivt på muligheden for at indføre udgangsforbud, afviser hun et forslag fra Langelands borgmester, Bjarne Nielsen (V), om at samle uromagerne på et særligt center med skrappe forholdsregler.

Jens Qvesel
@djoefqvesel

69pct af danskerne får nu deres off service online og DK blandt de bedste egoservices. Tillykke t @LarsFrelle* & co

*LARS FRELLE ER DIREKTØR FOR DIGITALISERINGSSTYRELSEN – RED.

SF: Gratis psykologhjælp til unge

Symptomer på angst og depression skal tages lige så alvorligt som fysisk sygdom. Det mener SF, der vil gøre psykologhjælp gratis for unge i landets kommuner. En undersøgelse foretaget af Psykiatrifonden viser, at halvdelen af alle unge kvinder i alderen 18-34 år kæmper med psykiske problemer, og kommunerne får kritik for at mangle forebyggende tiltag. Det skriver Information. I 14 af landets kommuner kan unge dog allerede få samtaler med en psykolog, selvom de ikke har en henvisning med fra lægen, og erfaringer fra Aarhus Kommune viser, at tilbuddet bliver benyttet flittigt. Psykologsamtalerne skal blandt andet hjælpe sårbare unge, der ellers risikerer at droppe studiet, og KL efterlyser derfor et tættere samarbejde mellem kommuner og uddannelsesinstitutioner.

Minister får kritik for hotel-sammenligning

Sundheds- og ældreminister Sophie Løhde (V) blev genstand for hård kritik, da hun antydede, at de ældre på landets plejehjem har det lidt for mageligt. Det skriver Berlingske. Ministeren ser gerne, at de ældre bliver aktiveret mere med daglige gøremål og pligter, men en formulering om, at der hersker en “hotel-tankegang” på plejehjemmene, fik både Ældre Sagen og tusindvis af ældre, pårørende og medarbejdere op i det røde felt. Hos KL er man glade for ministerens ambitioner om at sikre en mere meningsfuld tilværelse for de ældre, men minder samtidig om, at mange af plejehjemsbeboerne er fysisk svækkede.

En stor del af den danske kongefamilie tog del i åbningen af den danske pavillon ved OL i Rio, som foregår frem til den 21. august. Også overborgmester Frank Jensen er taget til Brasilien for at repræsentere København.

Foto: Mikkel Khan Tariq / Polfoto

Billige boliger er blevet dyre

9.300 kroner om måneden og en andelspris på 408.000 kroner koster det at flytte ind i en af de 12 billige boliger, som tidligere overborgmester Ritt Bjerregaard (S) stod for at få bygget i Sydhavnen, skriver Politiken. Politikerens ambition lød dengang på at bygge 5.000 boliger til under 5.000 kroner om måneden, og selvom huslejen i Sydhavnen i 2008 startede på 5.400 kroner, så er den altså nu næsten fordoblet. Ritt Bjerregaard erkender overfor avisen, at hendes billig-bolig-plan bestemt ikke gik som forventet, men håber samtidig, at kravet om 25 procents alment boligbyggeri i nye lokalplaner vil kunne ændre på udviklingen på det københavnske boligmarked.

Minister: Lug ud i papirarbejdet

Pædagogerne i landets daginstitutioner skal bruge langt mindre tid på at dokumentere deres arbejde. Sådan lyder opfordringen fra børne- og undervisningsminister Ellen Trane Nørby (V) til kommunerne i Politiken. Opfordringen kommer ovenpå en undersøgelse blandt 778 daginstitutionsledere foretaget af Bureau 2000 for FOA. Her svarer 72 procent af de adspurgte, at omfanget af dokumentationsarbejde er steget siden 2011. Formanden for BUPL, Elisa Bergmann, tager positivt imod ministerens budskab, men understreger samtidig, at det ikke kan løse problemet med dårlige normeringer i institutionerne.

7,44

milliarder mennesker sætter vores planet under hårdt pres. I dag er det Earth Overshoot Day, og dermed har jordens befolkning allerede brugt alle de ressourcer, som kloden kan nå at regenerere på et år.

KILDE: INFORMATION

Kommune sender svømmer til OL i Rio

Elitesvømmeren Daniel Skaaning kan blandt andet tage Høje-Taastrup Kommune for, at han får mulighed for at kaste sig i bassinet og dyste om medaljer ved OL i Rio. Han har nemlig fået støtte af kommunens eget skræddersyede eliteidrætsprogram. Høje-Taastrup søsatte projektet, da kommunen fik afslag på at blive en eliteidrætskommune for Team Danmark, og har blandt andet støttet Daniel Skaaning økonomisk, så han ikke har behovet at arbejde ved siden af sin træning. Skaaning stiller op i disciplinen 4 x 200 meter fri.

Efterværn har ingen synlig effekt

Efterværn hjælper hverken unge i uddannelse eller ud af kriminalitet, viser en undersøgelse, SFI står bag. Men alligevel skal efterværn tilbydes alle anbragte unge, lyder det fra interesseorganisationer.

anbringelser

Af Ronja Pilgaard

ronja@kommunen.dk

35 procent af de 18-29-årige, der sidder i fængsel, er tidligere anbragte børn. Samtidig oplever hovedparten af tidligere anbragte unge især en række udfordringer i årene efter anbringelsen. De unge

har især problemer med uddannelse, arbejde, økonomi og boligforhold. Og mange har problemer med stoffer og kriminalitet, ligesom der er en overvægt af unge med psykiske problemer og unge, som bliver forældre meget tidligt.

Derfor indførte man i sin tid efterværnsparagraffen, der gør det muligt for kommunerne at tilbyde den unge en støtte efter anbringelsen, frem til den unge fylder 23 år.

Den indsats er nu blevet evalueret af SFI.

De udsatte børn og unge vurderer generelt, at projekterne giver dem et tiltrængt frirum i en verden præget af stemping og følelsen af at være udenfor. De får styr på deres følelser og bliver mere afklarede. Til gengæld ser projekterne generelt ikke ud til at få de unge i arbejde eller ind på en uddannelse, selv om det ofte er formuleret som et eksplicit mål.

Forskerne vurderer, at der kan være flere årsager til, at de ikke finder nogen effekt på job eller uddannelse. Det kan skyldes, at disse effekter først

Efterværn skulle sikre, at anbragte unge fik en lettere start på voksenlivet med uddannelse og arbejde og uden kriminalitet. Men en ny undersøgelse viser, at unge i efterværn er lige så udsatte som unge, der ikke har modtaget støtte, efter de fylder 18 år.

Foto: Gorm Branderup / Polfoto

"Selvfølgelig skal de mødes og anderkendes, men de skal også have det lille skub, som får dem til at tage en uddannelse eller et job."

Karen Margrethe Dahl,
forsker hos SFI

bliver tydelige på længere sigt. Men det kan også være, at projekterne reelt fokuserer mere på omsorg og har for lave forventninger til job og uddannelse.

- Vi kan høre på de unge, som vi har interviewet, at de

har været glade for at være med, og at de føler sig anerkendt og set som de mennesker, de er. Men på trods af det kan vi ikke se, at det har bragt dem tættere på uddannelse eller arbejdsmarkedet. Nogle gange er der endda

svage negative effekter, når vi sammenligner med andre anbragte unge, siger SFI-forsker Karen Margrethe Dahl.

Fastholder identiteten

Undersøgelsen af efterværnsindsatsen er en del af en stør-

re undersøgelse, der skal evaluere en lang række indsatser overfor udsatte børn og unge. Målet var at give udsatte børn og unge de samme muligheder for personlig udfoldelse,

» **Fortsættes på næste side**

leder

Den europæiske glasmur

Langs de 300 meter vej Pribinova i Bratislava, Slovakiet kan mønstre, ligger byens store kulturtilbud: Nationalteatret, universitetet, Stefánika-pladsen, cirkusskolen og naturligvis byens største shoppingcenter, der leder tankerne hen mod store amerikanske malls - en tanke, der forstærkes af det lille skilt i indgangsdøren, der viser, at her må man altså ikke medbringe pistoler eller geværer.

Parallelt med vejen løber den skønne blå Donau, og det er på denne korte strækning, slovakkerne mødes om aftenen - og særlig på Stefánika-pladsen lige overfor det nationale teater. Finkulturen med opera og ballet står i klar kontrast til den folkelige kultur med gadekunstnere, rockmusik og øl.

Derfor virkede det også sært ironisk og dog oplagt, da byen i år var vært for topmødet for byer og regioner i EU, at netop teatret skulle danne rammen om topmødet, mens den folkelige kulturfestival, der blev planlagt for at skabe opmærksomhed om topmødet, hovedsagelig foregik på Stefánika-pladsen.

Om aftenen kunne man spotte enkelte topmødedeltagere, som vovede sig ned for at deltage i kulturfestivalen, mens de enkelte slo-

vakker, der viste interesse for, hvad der foregik i teatret, blev bortvist ved døren af væbnet politi.

Særlig ironisk blev det, da en paneldeltager insisterede på, at EU skulle være mere folkeligt. Man skulle fjerne den røde tape, som han udtrykte det. Men hele Pribinova-vejen fungerer som en glasmur imellem folket, der uden at vide det fik afgjort store dele af deres byers fremtid, og topmødedeltagerne, der ikke viste synderlig interesse for det folk, som stod lige udenfor.

På hver sin side af muren forholdt man sig til dem på den anden side. Men ingen virkede til at være klar over, at de andre stod lige der. På Stefánika kommenterede flere på, at det var spild af EU-midler, når meget andet trængte til at blive ordnet i byen - uden at vide, at netop de strukturfonde, som byerne kan søge, var på dagsordenen til topmødet. På teatret talte man om at skabe mere gennemsigtighed, så borgerne også følte sig som en del af EU, men uden at invitere dem indenfor.

Den glasmur, der var så tydelig i Bratislava i starten af juli, står alle steder i EU. I alle lande, byer og regioner er der så kraftig en mur mellem beslutningstagere og det folk, som bliver

påvirket. Danske politikere taler om "nede i EU", og den framing følger med over i folket. Det er et sted, der er langt væk.

Men alle borgere er en del af EU. De bor i kommuner; de er borgere i et land. De arbejder i regioner, som alle er en del af EU. Det kan virke tungt og trægt, men et administrativt apparat, der skal lovgive for 510 millioner mennesker, er nødt til at være stort. Ellers kan man ikke tage hensyn til enkelte nationers interesser. Ellers kan man ikke implementere lovgivning i 28 lande. Og ellers kommer der ganske enkelt til at mangle sammenhængskraft.

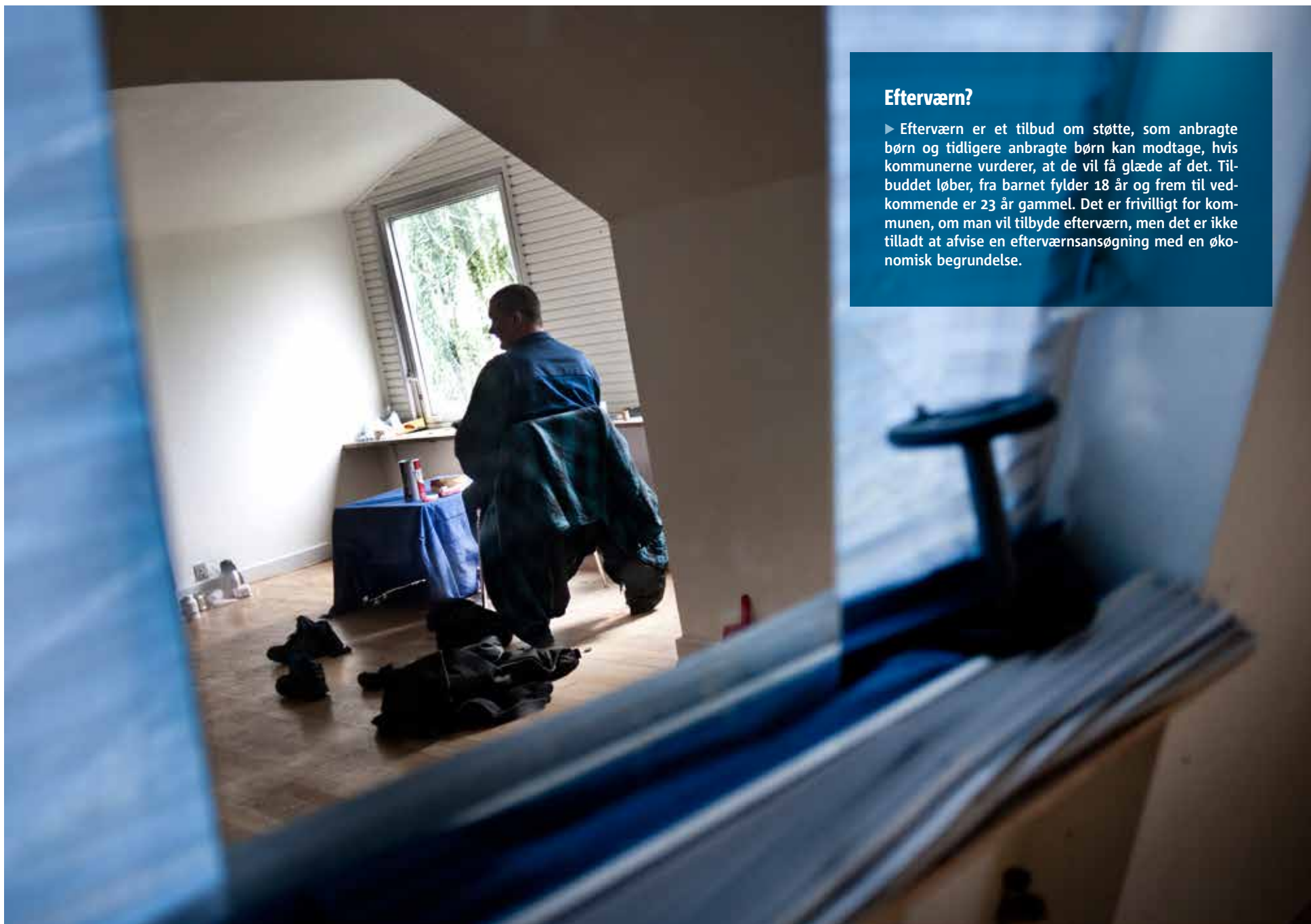
Hvis ikke EU skal falde fra hinanden, er politikerne derfor nødt til reelt at gøre EU mere nærværende. Sagsbehandlingen skal forenkles og den terminologi, man bruger, skal forsimples, så det er lettere at følge med i, hvad det er, der foregår. Der skal åbnes op, så det faktisk bliver muligt for almindelige mennesker at se, hvad der foregår, og beslutningsprocesserne skal gøres lettere, så ord som udemokratisk ikke bliver hæftet på, hvad øjeblik det skal være.

Men vigtigst af alt skal politikere og borgere mødes, hvis projektet skal lykkes. Ellers aner ingen borgere, hvad der foregår "nede i EU".

Det er for let at sige, der er noget galt med EU, som skal ændres, hver gang noget ikke går, som man havde forventet. Det er især for let at sige, at alverdens problemer løser sig ved bare at trække sig ud og nedlægge unionen. Man stiller jo heller ikke spørgsmål ved, om staten Danmark fortsat skal eksistere, når en enkelt kommune kommer i klemme i lovgivningen. I stedet passer man staten til, eller den enkelte kommune tilpasser sig selv. Hvis projektet EU skal lykkes - og det mener et flertal af partier fortsat det skal - så må den tilpasning også accepteres på statsniveau.

I Bruxelles kan ingen høre dig skrike, hedder et afsnit i dramaserien Borgen. Og det med god grund. Den sætning understreger nemlig, hvordan EU i dag italesættes som svært tilgængeligt og svært forståeligt, og derfor er der ingen, der interesserer sig for det, når der endelig sker noget, der rent faktisk har indflydelse på deres dagligdag.

- Redaktionen

Efterværn?

► Efterværn er et tilbud om støtte, som anbragte børn og tidligere anbragte børn kan modtage, hvis kommunerne vurderer, at de vil få glæde af det. Tilbuddet løber, fra barnet fylder 18 år og frem til vedkommende er 23 år gammel. Det er frivilligt for kommunen, om man vil tilbyde efterværn, men det er ikke tilladt at afvise en efterværnsansøgning med en økonomisk begrundelse.

«Fortsat fra forrige side

udvikling og sundhed som deres jævnaldrende. SFI har i undersøgelsen evalueret fem initiativer med i alt 39 projekter under programmet - herunder er efterværn blandt de fem initiativer.

I alt har 451 efterværnsmodtagere deltaget i undersøgelsen, hvor de er blevet sammenlignet med andre udsatte unge, andre tidligere anbragte unge og andre unge. Undersøgelsen har både bestået af statistiske sammenligninger og kvalitative interview med de unge. Og netop i de interview giver de unge udtryk for, at de bliver hørt og anerkendt som dem, de er, af de professionelle, som arbejder med dem i efterværnet.

- De fortæller, at de har været glade for at have et sted, hvor de kan mødes med andre, der har været i samme situation som dem, og at de professionelle har været gode til at se dem og hjælpe dem med det, de nu selv har udtrykt behov for at få hjælp til, siger Karen Margrethe Dahl.

Men samtidig frygter hun, at projekterne bliver til isolerede øer, hvor det er rart at komme, men hvor man måske ikke har så megen kontakt til unge, som ikke har den her baggrund. Det kan blive til lukkede fællesskaber

”Det er, som om kobling til uddannelse og job bliver hovedresultatet i undersøgelsen, og det er da en skam. Man kunne også highlighte de forskellige måder, hvorpå det sociale arbejde faktisk virker.”

Niels Christian Barkholt, næstformand i Dansk Socialrådgiverforening

med andre forventninger og normer, end der er udenfor, mener hun.

- På den måde risikerer de at blive fastholdt i den identitet, det er at være tidligere anbragt. Det kunne være godt, hvis de også fik boostet andre dele af deres identitet gennem relationer med unge, der ligner dem på andre parametre end fortiden som anbragt. Både de unge selv,

de, som de omgås og måske også de professionelle risikerer at vurdere det, de unge vil og kan, i forhold til de unges problemer i opvæksten, og viser måske forståelse for en halvdårlig eller dårlig præstation, selvom de unge har ressourcer til at præstere bedre. Selvfølgelig skal de mødes med forståelse og anerkendelse, men de skal også have det lille skub, som får dem til at tage en uddannelse eller et job, siger hun og fortsætter:

- Der er vigtigt, at man fremover drøfter, hvordan deltagelse i uddannelse og arbejde får en passende vægt, så projekter ikke bliver isolerede øer af omsorg, men i stedet trædesten i retning af uddannelse og arbejde.

Efterværn er afgørende

På trods af resultaterne fra undersøgelsen mener Niels Christian Barkholt fra Dansk Socialrådgiverforening, at efterværn fortsat er en god idé, som man skal holde fast i og gøre til en ret for alle udsatte unge.

- Der er tydeligvis en meget stærk diskurs i forhold til uddannelse og arbejde, men jeg synes, det er ærgerligt, at det bliver overskriften for undersøgelsen her, for ser man teksten, lykkes man jo med at finde den rette målgruppe og at håndtere de sociale problemer. Det kunne man have haft fokus på, men

den politiske opgave har givetvis været en anden, siger han.

Samtidig understreger han, at efterværns effekt på job og uddannelse bliver tydeligere på længere sigt - altså at det faktisk er for tidligt at konkludere, hvilken effekt efterværn har på job og uddannelse, hvad han da også læser i rapporten:

- Efterværnsindsatsen er stadig fuldstændig afgørende, og det burde have været mere tydeligt, at indsatsen rent faktisk virker. Hovedmålene med projekterne er ikke direkte koblet til uddannelse og arbejdsmarked, men er at afhjælpe sociale problemer, følelsesmæssige og praktiske udfordringer. Det vil sige at gøre børn og unge til mere hele mennesker, give dem modstandsdygtighed og mestringsstrategier til at klare sig fremover. Det vil skabe en langsigtet positiv virkning i forhold til uddannelse og job, siger han.

Han understreger, at udover, at de unge skal have en støtte, der sætter dem i stand til livsmestring så er det også vigtigt, at der i efterværnsindsatsen er fokus på job og uddannelse - og at der er tydelighed omkring disse forventninger, samt at de skal tilpasses den enkelte unges situation.

- Men det er, som om kobling til uddannelse og job bli-

Lige muligheder

► **Udover efterværn** har undersøgelsen evalueret følgende fire projekter, hvor konklusionerne ligesom i efterværnsprojektet er, at de ikke har den store effekt og at der muligvis fokuseres for meget på omsorg fremfor fremadrettede tiltag.

► **Ambulante tilbud** til unge, enlige og sårbare mødre (2010-2013)

► **Netværk og samtalegrupper** for sårbare børn og unge (2009-2013)

► **Sociale viceværter** i ungdomsboliger (2010-2014)

► **24-timers kontaktordning** (2009-2013)

ver hovedresultatet i undersøgelsen, og det er da en skam. Man kunne også highlighte de forskellige måder, hvorpå det sociale arbejde faktisk virker, siger han.

Det skal virke

Projektet "Lige muligheder" sluttede i 2014, men en stor del af projekterne er efterfølgende blevet videreført i kommunerne. SFI's forskere har undersøgt begrundelserne for at videreføre projekterne, og her står det klart, at kvalitet ikke nødvendigvis har været afgørende.

- Nogle projekter bliver videreført, fordi medarbejderne vurderer, at de er gode for de udsatte børn og unge. Men i andre tilfælde er eksempelvis markedsføring fra de projektansvarlige

udslagsgivende. Og vi ser også, at projekter ikke kommer videre, selvom der kunne være gode grunde til det, siger Karen Margrethe Dahl.

Hos Venstre er socialordfører Carl Holst ikke i tvivl om, at den nye rapport kommer til at indgå i regeringens arbejde med at indføre flere evidensbaserede metoder i serviceloven.

- Det, der skal være udgangspunktet, når vi taler udsatte børn og unge, skal være, hvad vi kan gøre, som er endnu bedre. Og der kan vi se, at noget virker og andet ikke virker. Og i den sammenhæng skal vi også læse den her SFI-rapport, siger han og afviser dermed ikke, at rapporten kan få indflydelse på Venstres arbejde med socialpolitikken i fremtiden. ●

Venstres framingmaskine i bakgear

strategi

Af Rasmus Jønsson, politisk kommentator

Der venter regeringen et dramatisk politisk efterår med svære forhandlinger om skattereform, pensionsreform, ejendomsvurderinger, PSO-afgifter, 2025-plan, planlov og en finanslov, som nok ikke bliver lige så let at få kørt igennem som sidste år. Med en lille skrøbelig mindretalsregering, der kæmper med dårlige meningsmålinger og ditto relationer til støttepartierne, vil valgtrommerne buldre en del gange i efteråret.

Udover at Lars Løkke Rasmussen har vist sig som en gudsbenådet overlever og som en person, der vil gøre alt for at bevare magten, er det også fraværet af et grundlæggende strategisk element, der taler imod et efterårsvalg. Partiet Venstre har i mange år været uofficielle danmarksmestre i at få opstillet negative billeder af deres politiske modstandere. Men indtil videre er det på ingen måde lykkedes Venstre at frame den nye socialdemokratiske partileder Mette Frederiksen negativt.

En lang tradition

Og det er en helt ny situation for Venstre. Den tidligere socialdemokratiske leder Helle Thorning fik flere gange en ordentlig rystetur i Venstres framingmaskine. Hun blev for eksempel bevidst og effektivt framet som en skattesnyder, løftebryder og som Hindbær-

Helle. Hendes forgænger Mogens Lykketoft havde Venstre også travlt med at fremstille som en træt gammel mand.

Tilbage i slutningen af 90'erne blev Poul Nyrup også med succes udstillet som en statsminister, der var kørt fast med uld i mund. Selv under Anker Jørgensen var Venstre dygtige til at fortælle historien om en statsminister, der ikke havde forstand på økonomi. En fortælling, som man stadigvæk kan høre venstrefolk rejse rundt med, og som skal bruges til at understøtte framingen om, at Venstre er bedre til økonomi end Socialdemokraterne.

Løbet tør for partisoldater

I Venstre er de helt bevidste om, at en negativ framing af den politiske modstander kan være afgørende i de ofte tætte valgkampe. For eksempel var deres løftebrudsframing enorm effektiv, hvor det ikke bare var Venstres partisoldater, der konstant sagde løftebrud, men også landets journalister, der daglig brugte ordet i deres nyhedsproduktion.

Derfor kan det også undre, at Mette Frederiksen endnu ikke har fået en tur i Venstres framingmaskine. At fremstille den socialdemokratiske partileder negativt plejer at være en lige så fast del af Venstres kampagnemaskine som at få hængt valgplakater op i lygtepælene.

Årsagen til Venstres manglende framing skal findes i, at partiet er løbet tør for partisoldater, der kan udtænke og udføre det ofte hårde og tidskrævende framingarbejde. De politikere, der normalt står for det arbejde, er enten begravet i arbejde i deres ministerier eller slet ikke blevet valgt ved sidste valg. Tilbage i Venstres folketingsgruppe sidder hovedsagelig nogle, der kan betegnes som sognerådspoliti-

"Tilbage i Venstres folketingsgruppe sidder hovedsagelig nogle, der kan betegnes som sognerådspolitikere, som slet ikke forstår sig på den disciplin af den politiske kommunikation, og som har nok at gøre med at udføre det daglige arbejde i folketingsgruppen. Så også på den konto er det hårdt at være en lille mindretalsregering."

kere, som slet ikke forstår sig på den disciplin af den politiske kommunikation, og som har nok at gøre med at udføre det daglige arbejde i folketingsgruppen. Så også på den konto er det hårdt at være en lille mindretalsregering.

Regeringens held

Den negative framing af ens politiske modstandere er et redskab, som alle partierne har liggende i den politiske kommunikationsværktøjskasse, men der er bare ikke andre, der er så dygtige til disciplinen som Venstre. Eksempelvis har Socialdemokraterne igennem tiden forsøgt sig med forskellige framingstrategier overfor DF. Op til 2015-valget var strategien bygget op om at udstille DF som et parti, der ikke kunne indfri alle deres velfærdslofter.

Men Tulliard-kampen blev aldrig effektiv - snarere tværtimod, fordi DF på ingen måde havde noget imod at blive fremstillet som et parti, som elsker velfærdssamfundet så meget, at deres ønsker overgår den christiansborgske økonomiske logik. Efter valget er DF

forsøgt framet som nogen, der ikke vil tage politisk ansvar. Heller ikke denne fortælling har haft effekt, hvilket nok hænger sammen med, at vælgerne slet ikke interesserer sig for, hvem der tager ansvar eller ej.

Til Venstres held har Socialdemokraterne heller ikke i deres første år framet regeringen særlig hårdt. Socialdemokraternes kritik af regeringen handler mest om, at det sejler, og den framing har samme gennemslagskraft som en knaldperle nytårsnat.

Set fra et strategisk perspektiv er det et centralt problem for Venstre, at deres framingmaskine er sat helt ud af drift. For når man tænker på, hvor meget Thorning-regeringen helt til det sidste kæmpede for at komme ud af modstanderens negative fortælling, så der var plads til at opbygge sin egen fortælling, mangler Venstre et stærkt våben i deres kampagne.

» Kommenter klummen på www.kommunen.dk

Delebyer.dk – din indgang til deleøkonomi i det offentlige

På **Kommunen mener vi**, at deleøkonomien kommer til at ændre vores verden lige så radikalt, som internettet gjorde det i 1990'erne. Derfor deltager vi i *Projekt Deleby* og står bag nyhedssiden www.delebyer.dk, hvor kommuner og borgere kan følge den seneste udvikling og de største tendenser indenfor deleøkonomi.

Skriv dig op i dag til vores gratis ugentlige nyhedsbrev på www.delebyer.dk, hvor du også kan oprette en profil og knytte kontakt til andre interesserede og give din mening til kende.

Partnerskabet bag delebyer

Realdania

GRØN
OMSTILLINGSFOND

DAC & LIFE
BUILD
CITIES
ANSK
ARKITEKTUR
CENTER

Swap-aftaler ude af kontrol

Siden finanskrisen er schweizerfrancen hoppet i værdi, og det har kostet dyrt for de danske kommuner, som har swappet lån i valutaen. Swap-lån er fortsat populære i kommunerne, men handler i dag mere om budgetsikkerhed end hurtig gevinst.

o kurshop

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Det havde været en god forretning før, så hvorfor ikke gøre det igen? Da Ikast-Brande Kommune i 2009 skulle finde den mest fordelagtige rente på et lån, blev det swappet til en yderst lav rente i Schweiz - ovenikøbet med gode muligheder for en valutagevinst.

- Da vi indgik aftalen, stod schweizerfrancen i kurs 5,05, og det var 'all time high'. Det vil sige, at vores rådgivere og vi selv troede på, at den ikke ville stige, men derimod falde i den kommende tid, fortæller økonomidirektør Flemming Storgaard.

Siden er det dog gået stik

imod forventningen for schweizerfrancen. Allerede i 2011 steg den kraftigt, og da den schweiziske nationalbank en januar nat sidste år ophævede deres kursloft for valutaen på 6,2, begyndte mailboksen at boome hos økonomidirektøren i Ikast-Brande.

- Jeg får meldinger, hver gang schweizerfrancen stiger. Og jeg kan huske, at den i løbet af en formiddag røg op i kurs 8,5, men heldigvis faldt den så igen til 7,2 samme dag, siger han.

Ved årsskiftet udgjorde forskellen på de to lån, kommunen har swappet, 34 millioner kroner. Penge, som i princippet havde været sparet i renteudgifter, hvis de ikke havde indgået aftalen.

- Vores aftale om schweizerfranc har været en helt igennem dårlig forretning på grund af kursen. Men hvis du ser på renten, så er der faktisk sket det pudsige, at vi har fået en million tilbage sidste år, fordi den er negativ i Schweiz, forklarer Flemming Storgaard.

Uforudsete kvaler

Netop på grund af usikkerheden og risikoen har det siden 2012 været ulovligt for kommunerne at indgå valuta-swap som den i Ikast-Brande. En gennemgang af regnskaberne i 68 kommuner viser dog alligevel, at swap-aftaler fortsat er et populært redskab til at låse renten fast. Det er rart for en kommune at kende sine renteudgifter flere år ud i fremtiden - omvendt kunne kommunerne have sparet et milliardbeløb ved at følge markedrenten, som i dag er ekstremt lav.

- I bagklogskabens lys havde den høje grad af fastforrentning og sikkerhed ikke været nødvendig. Kommunerne havde faktisk sparet penge på at gøre det modsatte. Omvendt er det nemt at være bagklog, når det handler om renter - og der er jo en vis risiko ved ikke at låse renten fast, siger Per Nikolaj Bukh, professor i økonomistyring på Aalborg Universitet.

Han sammenligner kommunernes låntagning med en husejers. Er der rum i økonomien, er det en god idé at følge markedrenten med risiko for, at den stiger. Er økonomien derimod stram, er det godt at kende sine udgifter til punkt og prikke - og så må man stryge rentegevinsten til fordel for budgetsikkerhed.

- Du kan selvfølgelig godt kritisere en kommune for at have fastlåst sin rente, fordi den så i bagklogskabens lys kunne have sparet penge. Men det er langt værre for kommunen, hvis den har sat set på variabel rente og pludselig står med en stor ekstraregning, forklarer Per Nikolaj Bukh.

Finansjungle

I Varde Kommune har de lige som i Ikast-Brande brændt sig på et swap-lån i schweizerfranc. Men her valgte de ved kurshoppet i 2011 at dække sig ind for risikoen med to såkaldte multivalutaswap.

- Der er en vis risiko ved at have et lån i schweizerfranc, så vores vurdering var, at vi ved at sprede risikoen over flere valutaer kunne mindske den risiko. Derudover har vi forsikret os mod et rentehop, hvis det skulle komme, fortæller kommunaldirektør Mogens Pedersen.

En række lignende swap blev indgået i Haderslev

"Vores aftale om schweizerfranc har været en helt igennem dårlig forretning på grund af kursen. Men hvis du ser på renten, så er der faktisk sket det pudsige, at vi har fået en million tilbage sidste år, fordi den er negativ i Schweiz."

Flemming Storgaard,
økonomidirektør i Ikast-Brande Kommune

Kommune i 2011, og i en efterfølgende rapport udarbejdet for kommunen side-stiller to økonomiprofessorer den slags aftaler med et såkaldt 'carry trade', der ifølge dem er 'ren spekulation'. På et år udviklede Haderslev Kommunes multivalutaswap sig til et samlet minus på 30 millioner kroner, inden aftalerne blev ophævet. I øjeblik-

ket forbereder kommunen sig på en retssag mod Nordea, som var kommunens bankrådgiver på swap-aftalerne. I Varde vurderer Mogens Pedersen dog, at deres multivalutaswap har sikret dem mod det kurshop, schweizerfrancen tog sidste år.

- Vi er trygge ved de aftaler, vi har indgået. Vi mener, det er det rigtige, vi har gjort. Men det er klart, at det er et vanskeligt marked at handle på. Sidste år hoppede schweizerfrancen igen i kurs, så var der spekulation mod den danske krone, og med brexit kan der ske nye ting, siger han.

Derfor bliver lånene også løbende vurderet med hjælp fra finansielle rådgivere.

- Vi har lige nu gang i en nøje vurdering af vores lånoptagning generelt. Men umiddelbart synes vi, at vi har en fornuftig sammensætning, tilføjer Mogens Pedersen.

Tæt på brøler

Også i Ikast-Brande har de haft besøg af bankrådgivere, der ville fjerne risikoen for kurshop i schweizerfrancen på den ene eller anden måde.

- Der har været flere ude at forsøge at sælge de her produkter til os, men når vi ikke selv har kunnet forstå dem, så har vi afholdt os fra at bruge dem, fortæller Flemming Storgaard, som på et tids-

Flere kommuner har bundet sig til et relativt højt renteniveau mange år ud i fremtiden.

Foto: Ennio Leanza / AP/
Polfoto

punkt var tæt på at indgå en såkaldt stop-loss-aftale for lånet i schweizerfranc.

Aftalen var dog overordnet set for dyr, lød vurderingen, og i dag er økonomidirektøren lykkelig for, at den ikke blev indgået.

- En række forretningsdri- vende i vores lokalområde havde valgt stop-loss, og det betød, at da kursen røg op, så gik en computer automatisk i gang med at sælge. Det gjorde den måske til kurs 8,5, som nok var det dårligste tidspunkt at sælge på, siger Flemming Storgaard.

Lokal dømmekraft

Kommunens undersøgelse viser, at værdien af de kommunale swap-lån i disse år tegner rigtig godt for bankerne. Skulle aftalerne ophæves ved årsskiftet, ville Nordea alene opnå en gevinst på 1,3 milliard kroner, mens Dansk Bank ville få godt en halv milliard ud af det. Renteforholdene er dog også så ekstreme i øjeblikket, at det strider imod de økonomiske lærebøger.

- Det er svært at forudsige rente- og valutaforhold, så det drejer sig først og fremmest om at have en strategi i den økonomiske politik. Det var der nok ikke så mange, der havde før finanskrisen, mens de fleste har det i dag, siger Per Nikolaj Bukh.

Hans tommelfingerregel lyder, at har din kommune en likviditet på over 5.000 kroner per indbygger, så er der plads til at følge den variable rente. Har den under 2.000 kroner per indbygger, er det fornuftigt med en høj grad af fastforrentning.

Både Varde og Ikast-Brande Kommune ligger på den rigtige side af 5.000 kroner per indbygger, og begge har deres gæld delt op cirka 50-50 i variable og fastforrentede lån.

- Det er en politisk beslutning, hvor risikovillig kommunen skal være. Og hvert år har vi oppe at vende, om vi nu også står rigtigt placeret på markedet, siger Flemming Storgaard, som nu håber på, at schweizerfrancen vil falde igen, inden lånet løber ud i 2029.

Indtil da må han sammen med politikerne tage tævene for det valg, de dengang anså for at være fornuftigt.

- Som økonomidirektør i Ikast-Brande stiller jeg mig op på ølkassen hvert år, når det nye budget skal lægges, og her har jeg også fortalt åbent om vores lån i schweizerfranc - det er ikke den bedste beslutning, vi har taget, fortæller Flemming Storgaard. **o**

Sådan bruger kommunerne swap-lån

► **Vores undersøgelse** viser, at de fleste kommuner vælger at swappe renter på en større eller mindre del af deres gæld, så de i højere grad kender deres udgifter i flere år frem og ikke bliver ramt hårdt ved rentestigninger.

► **Et klassisk renteswap** foregår ved, at kommunen bytter/swapper sin betalingsforpligtelse på et lån med en bank. Banken betaler således den rente og de afdrag, kommunen før skulle betale, mens kommunen betaler det, banken før skulle betale.

► **Forskellen på bankens** og kommunens betalingsforpligtelser udgør en markedsværdi af swap-aftalen, som kun skal afregnes, hvis aftalen ophæves før tid. I dag er stort set alle markedsværdier negative for kommunerne, det vil sige, at de skal betale bankerne for at få dem ophævet. Stiger renten, vil værdien dog stige i kommunernes favør, og set over en 25-årig periode kan det udvikle sig til en fornuftig forretning.

► **Op til finanskrisen** havde en række kommuner indgået komplicerede swap-aftaler med bankerne, som ofte indeholdt en lang række forpligtelser, særkrav og valutaomregning, der gjorde dem svært gennemskuelige. Det har siden 2012 været ulovligt for kommunerne at indgå den slags aftaler på ny. I gamle aftaler må der dog gerne bruges komplicerede swap.

Bagom undersøgelsen

► *Kommunen* har opgjort 68 kommuners brug af finansielle instrumenter ud fra 2015-regnskaberne. I 30 kommuner har det ikke været muligt at opgøre dette, da regnskaberne enten ikke har været offentliggjort før deadline eller kommunerne ikke har opgjort deres swap-aftaler trods regnskabspraksis.

► Opgørelsen viser, at flere kommuner har bundet sig til et relativt højt renteniveau mange år ud i fremtiden, og at markedsværdien samlet løber op i et minus på 2,7 milliarder kroner.

► Hvis alle aftalerne var blevet ophævet ved årsskiftet, havde kommunerne skullet betale 1,3 milliard kroner alene til Nordea, som er storleverandør af offentlige swap-aftaler.

► Få et overblik over de undersøgte kommuner på kommunen.dk

Professor: Lav en statslig bankløsning

Det er vanvittigt, at kommunerne bruger ressourcer på at sætte sig ind i de finansielle markeder, mens staten kan optage lån til ekstremt lave renter, mener professor Finn Østrup fra CBS. Han foreslår, at vi samler al offentlig gæld samme sted.

o finansiering

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Man ser det hos de store multinationale selskaber. Al låntagning bliver samlet ét sted for at opnå en større kreditværdighed og få et samlet overblik. Men når det handler om offentlig gæld, så kan hver enkelt kommune selv optage lån hos bankerne - dog indenfor et vist regelsæt. En vanvittig løsning, mener professor i finansiering på CBS, Finn Østrup - for det poster blot penge i bankerne frem for statskassen.

- Det koster de danske skatteborgere dyrt at lade den finansielle sektor stå for låneforretningen. Det ville være langt billigere, hvis man lod Nationalbanken eller en statsbank stå for den samlede danske gæld og at de så kunne låne penge videre til kommunerne, siger professoren, som var en del af det ekspertudvalg, der i 2013 kulegrave- de årsagerne til finanskrisen.

To år forinden havde et udvalg under Indenrigs- og Sundhedsministeriet også set nærmere på kommunernes swap- og valutalån og foreslået et nyt regelsæt, som dog ikke tog stilling til, hvorvidt al offentlig låntagning bør samles. I KL har de svært ved at se behovet.

- Kommunekredit finansierer langt de fleste kommunale lån og er kreditratet ligesom staten. Vi har altså praktisk talt allerede en form for statsbank i form af Kommunekredit, siger kontorchef for KL's økonomiske sekretariat, Claus Ørum Mogensén.

Statslån i Furesø

Udvalgsarbejdet fra 2011 viste, at 95 procent af al kommunal gæld var gennem Kommunekredit, heraf 13 procent i udenlandsk valuta. Men Finn Østrup mener, at historien har vist, hvorfor kommunerne ikke selv bør håndtere deres gæld.

- Vi har jo haft et grelt eksempel i Farum Kommune, hvor staten måtte gå ind og overtage kommunens gæld med et statslån. Erfaringen er, at det kan gå grueligt galt, når bankerne står for at låne penge til kommunerne, siger han.

Det ville være langt billigere, hvis man lod Nationalbanken eller en statsbank stå for den samlede danske gæld, og at de så kunne låne penge videre til kommunerne.

Netop Furesø Kommune - fusionen af Farum og Værløse Kommune - har i dag et statslån på 2,2 procent i rente i stedet for et banklån. Noget, der altså ligner den ordning, Finn Østrup foreslår - og som ser ud til at poste penge i statskassen i disse år, hvor markedsrenten er ekstremt lav.

- Med en statsbank vil man kunne holde bedre styr på kommunernes gæld og forbrug. Du vil hele tiden kunne følge med i, hvordan det samlede billede af den offentlige økonomi ser ud, fastslår professoren fra CBS.

Afvis ideen

Professor Per Nikolaj Bukh fra Aalborg Universitet er enig i, at der har været nogle grelle eksempler på risikable lån i kommunerne. Men han mener ikke ligesom Finn Østrup, at en statsbank er løsningen.

- Med den lovgivning, der er kommet efter finanskrisen, har vi fået fjernet de risikable typer lån, som kommunerne ikke bør anvende. Og afvejningen om, hvorvidt man vil lægge sin rente fast eller holde den variabel, er det efter min mening okay at lade kommunerne selv stå for, siger han.

Hos KL mener Claus Ørum Mogensén, at kommunerne i forvejen er ekstremt stramt styret i forhold til at låne penge.

- Omfanget af lån er ikke særlig stort i de danske kommuner. Vi er mest finansieret af skatteindtægter og bloktilskud. Hvis du tager til Sverige og Finland, så har de derimod stort set fri låneadgang, siger han. **o**

Morgendagens
meningsdannere

Af Nanna Bonde (SF)

BERØRINGSANGST
SKABER PARALLEL-
SAMFUND

I årtier har integrationen slået fejl, og vi er godt på vej til at gentage historien. Alt for længe har vi på venstrefløjen behandlet indvandrere som nogle, der om lidt forlader landet igen, og vi har ignoreret tydelig ghettodannelse og isolation. Flere af dem råber op, men vi lytter ikke.

Ingen på hverken højre- eller venstrefløjen har formået at komme med et sammenhængende forslag til, hvordan vi sikrer både en fair behandling og en inkluderende integration. Så nu gentager vi bare de samme fejl, som vi har begået så mange gange før.

Venstrefløjens berøringsangst har ladet højrefløjens svar stå alene, og det må vi tage konsekvenserne af i dag. For om vi vil det eller ej, kommer flygtninge til Danmark - også i fremtiden.

En vellykket integration kræver:

... **et dansk netværk.** Integrationsindsatsen bør starte fra dag ét. Det kan kun gå for langsomt med at give de nye medborgere redskaberne og mulighederne for at skabe relationer i deres nye land. Relationerne er nemlig en forudsætning for at skabe et netværk, komme ind på arbejdsmarkedet - og blive en del af det danske samfund.

Det modsatte er praktiseret. Meget få etniske danskere har en indvandrer i deres netværk, og lige netop adskillelsen skaber grobund for parallelle samfund i ghettoområder. Helt konkret skal der sættes flere penge af til at bryde ghettoerne op med blandet bebyggelse og til at skaffe passende boliger til flygtninge. Nytilkomne skal fordeles ud over forskellige boligområder, og lokalt skal der arbejdes for, at flygtningene bliver integreret i forningslivet.

... **en blandet folkeskole.** Folkeskolen er stedet, hvor direktørens datter møder kasseassistentens søn og Hassan møder Henriette. Eller sådan burde det i hvert fald være. Ofte medvirker det frie skolevalg til, at elevfordelingen er uhensigtsmæssig, og eleverne mødes derfor ikke på tværs af samfundslag. Det frie skolevalg skal afskaffes, og skoledistrikterne skal omlægges, så de kommer til at ligge på tværs af forskellige typer boligkvarterer. Derudover skal der ikke gives en eneste krone i statsstøtte til skoler, der underviser på et stærkt religiøst grundlag, uanset om det så er islam, jødedom eller kristendom. Forskelligheden er smuk, men det er også afgørende for samfundets sammenhængskraft, at vi er bevidste om, at vi ikke er født med samme muligheder og har den samme baggrund - det lærer en blandet folkeskole os.

... **retfærdig familiesammenføring.** Det er så vanvittig skadeligt for integrationen, når regeringen strammer reglerne for familiesammenføring. Personligt kan jeg ikke forestille mig noget mere frygteligt end tanken om min familie efterladt i en krigszone. Det må være en kæmpe udfordring at fokusere på at blive en del af et nyt fællesskab, hvis det trykkeligste, man kender, er i fare. Familiesammenføringen skal bygge på menneskeretlige principper. Derfor skal det blandt andet være et krav, at ingen børn efterlades i krigszoner.

Mange initiativer skal sættes i gang for at bryde med tidligere tiders dårlige integrationsindsats. Vi må starte med at bryde med berøringsangsten.

» Kommenter klummen på [kommunen.dk](#)

”Forskelligheden er smuk, men det er også afgørende for samfundets sammenhængskraft, at vi er bevidste om, at vi ikke er født med samme muligheder og har den samme baggrund”

nyheder

Svær start for

Ringkøbing-Skjern er Venstreland, så Hans Østergaard tog allerede et stort skridt mod borgmesterposten, da han blev partiets spidskandidat i februar. Og selvom starten har været svær, er han nu klar til at tage hul på visionerne om at samle land og by i Danmarks største kommune.

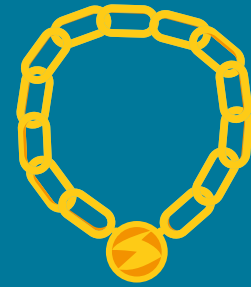
o vækstjylland

Af Anders Kjølner
[anders@kommunen.dk](#)

Det krævede en nervepirrende omafstemning, før Hans Østergaard blev udpeget som Venstres spidskandidat i Ringkøbing-Skjern i starten af året, men i sidste ende vandt den rutinerede lokalpolitiker knebent med 449 stemmer mod Lennart Qvists 420. Når han selv skal forklare, hvorfor han i sidste ende blev foretrukket og dermed er favorit til at overtage borgmesterembedet efter valget i 2017, peger han på sin erfaring indenfor det kommunalpolitiske

område.
- Jeg har mere end 14 års erfaring i lokalpolitik og har siddet i stort set alle udvalg. Derudover har jeg været med i Venstres organisation i rigtig mange år og siddet i hovedbestyrelsen i de sidste 5-6 år, siger Hans Østergaard.
Valget mellem Østergaard, der kommer fra Spjald-Grønbjerg, og Qvist fra Ringkøbing blev af mange opfattet som en splittelse mellem land og by, men Østergaard mener selv, at han adskiller sig fra de andre kandidater, fordi han har en stærk ambition om at sikre sammenhængskraften i hele kommunen.

spidskandidaten

Arvtagerne

En række borgmestre og spidskandidater stopper ved næste års kommunalvalg. I artikelserien 'Arvtagerne' sætter vi fokus på de nye borgmestercandidater, og hvordan de vil forme det lokalpolitiske landkort efter KV17.

på landet. Den målsætning kræver vækst i hele kommunen, men også en genoplivning af kulturlivet i landsbyerne, siger Østergaard, og her skal borgerne selv tage teten, mener han. Et skoleeksempel for ham er den lille by Herborg, hvor borgerne selv har stået for at planlægge og finansiere opførelsen af et nyt kulturhus.

- Kommunen har en mindre rolle i et projekt som dette, men den er alligevel aktiv, fordi den bakker op fra sidelinen. Der er en mindre anlægspulje til formålet, og kommunen kan sørge for at støtte med praktiske ydelser, sådan at energien hos de frivillige kan komme til udtryk, fortæller han.

100 nye borgere om året

Selvom han er valgt i Spjald-Grønbjerg, anser Østergaard dog ikke sig selv som en sognerådspolitiker, og han slår fast, at han kan tjene hovedbyernes interesser lige så vel som de små byers. Alligevel glæder han sig over, at flere eksperter på det seneste er begyndt at nedtone dommedagsprofetierne om landsbyens snarlige død.

- I en årrække har mange eksperter sagt, at urbaniseringen bare vil tage fart, og at landsbyerne vil blive forladt til fordel for storbyerne. Heldigvis er flere forskere nu begyndt at spørge om, at det måske i virkeligheden går den anden vej, siger Østergaard, der peger på, at 11 af kommunens landsbyer har oplevet en befolkningsfremgang de seneste fem år.

Der er i det hele taget brug for flere hænder til at tage fat i Ringkøbing-Skjern, siger Østergaard. I den seneste ledighedsopgørelse fra Danmarks Statistik ligger den vestjyske kommune i den pæne ende, og kun 2,5 procent af arbejdsstyrken er ikke i job. Men de positive tal betyder omvendt, at erhvervslivet mangler kvalificeret arbejdskraft.

- Vi har et behov for at øge bosætningen, men vi har heldigvis allerede vendt den negative udvikling, og vi havde

”Konklusionen var, at vi havde haft en demokratisk afstemning om, hvem der skulle være spidskandidat, og det blev mig. Derfor bruger vi ikke længere tid på at tale om, hvad der skal ske, hvis der er en anden kandidat, som får flere stemmer.”

Hans Østergaard (V), spidskandidat for Venstre i Ringkøbing-Skjern

faktisk en fremgang i befolkningstallet i 2015. Vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at få en fremadrettet tilvækst, og jeg har en ambition om, at den skal være på omkring 100 borgere mere om året, fortæller Østergaard.

De nytilkomne borgere skal fordeles over hele kommunen, men det er især langs Vestkysten, at der er et demografisk hul, fordi kommunen satser på at skabe langt flere arbejdspladser i turistindustrien i de kommende år.

Hans Østergaard forventer alt i alt, at kommunen kan skabe 3500 nye arbejdspladser inden for turisme, jern- og fødevareindustri før udgangen af 2020, men det kræver først og fremmest et godt samarbejde i byrådet. Østergaard har forståelse for, at det ikke er muligt at gøre alle parter tilfredse, og at der givetvis er dem, der brokker sig i krogene. Men han har bestræbt sig på at række ud til alle, og det vil han fortsætte med både før og efter kommunalvalget til næste år.

- Jeg har først og fremmest gjort en dyd ud af at være så synlig som mulig og i at komme rundt i alle dele af kommunen. Her til efteråret skal vi også i gang med politikudvikling, og jo tættere vi kommer på november 2017, des mere vil vi sætte gang i, fortæller Østergaard.

- Det er naturligvis en udfordring at være så stor en kommune med en sammensætning som vores med de to købstæder Ringkøbing og Skjern foruden en række centerbyer og flere små landsbyer. Men halvdelen af vores beboere bor i landsbyerne, så derfor skal vi sikre, at der sker en udvikling både i byerne og på landet, siger Østergaard.

Uro i byrådet

På trods af en tilbagegang ved kommunalvalget i 2013 står Venstre særdeles stærkt i Ringkøbing-Skjern, hvor partiet blot mangler ét mandat i at have absolut flertal. Ikke

”Vi skal gøre alt, hvad vi kan for at få en fremadrettet tilvækst, og jeg har en ambition om, at den skal være på omkring 100 borgere mere om året.”

Hans Østergaard (V), spidskandidat for Venstre i Ringkøbing-Skjern

desto mindre fik Østergaard en svær start på sin tid som spidskandidat, da der ulmede

et oprør i byrådet.

- På forhånd havde et flertal i byrådsgruppen meldt ud, at de bakkede op om Lennart Qvist som ny borgmestercandidat, fortalte Venstres gruppeformand Kristian Ahle ifølge Dagbladet Ringkøbing-Skjern efter valget.

Hans Østergaard og de utilfredse byrådsmedlemmer tog derfor tyren ved hornene med det samme, han var valgt, og afholdt et møde for at afklare fremtiden, og hvad der eksempelvis skal ske, hvis ikke Østergaard bliver partiets største stemmesluser ved valget.

- Konklusionen var, at vi

havde haft en demokratisk afstemning om, hvem der skulle være spidskandidat, og det blev mig. Derfor bruger vi ikke længere tid på at tale om, hvad der skal ske, hvis der er en anden kandidat, som får flere stemmer, siger Hans Østergaard.

Efter mødet har Østergaard arbejdet på at samle fraktionerne i Venstre ved at tage rundt og medvirke ved arrangementer i hele kommunen. Derudover er han begyndt at tegne konturerne af det Ringkøbing-Skjern, han drømmer om i fremtiden, hvor der både er udvikling i kommunens købstæder og i de små sogne

"Der er jo ingen, som ved, hvad en strukturfond er."

EU's Regionsudvalg foreslog store ændringer af strukturfondene til årets topmøde i Bratislava. Især var der fokus på private investorer. Men det kniber med investorerne, når de ikke ved, hvad strukturfondene er.

o topmøde

Af Ronja Pilgaard
ronja@kommunen.dk

Varer er på flodpramme flydt fra Tyskland gennem Bratislava i Slovakiet og ned til handelsmarkeder i Budapest, Bukarest og Beograd i tusindvis af år, mens Donau endnu var den primære transportvej ned til Sortehavet fra hele Europa.

Men kranerne på havnen i Bratislava har stået ubrugte, siden motorvejen til Wien åbnede i 2007 samtidig med, at Slovakiet blev optaget i Schengen.

Langt de fleste varer i området fragtes nu med lastbiler på motorveje bygget for strukturfondsmidler fra EU med polske og rumænske chauffører bag rattet hos danske, norske og tyske transportvirksomheder.

EU er blevet hverdag i Øst- og Centraleuropa. I Slovakiet alene kommer 80 procent af pengene til offentlige investeringer fra EU-midler, og landet har netop overtaget EU-formandskabet, som Danmark havde i 2012. Derfor var det også den slovakiske hovedstad Bratislava, der i juli lagde by til det syvende

"Borgerne i EU kræver, at de kan se resultater af vores samarbejde, og derfor skal investeringerne fra EU fortsat være noget, der batter på lokalt plan. Cirka 60 procent af alle offentlige investeringer i EU står lokalbestyrelser og regionsråd for. Derfor er politikerne nødt til at dirigere deres opmærksomhed hen på at skabe flere private investeringer i alle EU's regioner."

Markku Markkula, formand for det europæiske Regionsudvalg

Formanden for Regionsudvalget, finske Markku Markkula, havde taget den dystre mine med til topmødet.

Foto: Committee of the Regions

Det er en tradition, at hovedstaden i det land, der har EU-formandskabet, er vært for Regionsudvalgets topmøde.

Foto: Tim De Backer / European Union

700 topfolk fra europæiske byer og regioner havde i juli fundet vej til Bratislava for at deltage i topmødet.

Foto: Committee of the Regions

topmøde for byer og regioner i EU.

Et topmøde, som allerede fra starten havde lagt op til lange debatter om de dalende offentlige investeringer, der også kommer til at ramme Danmark - især dele i udkantssområderne.

Nye aktionsplaner

Fire gange om året stimuler regionspolitikere og lokalpolitikere sammen i Bruxelles for at rådgive EU-Kommissionen om, hvilke politikker byer og regioner i EU har brug for. Men kun en enkelt gang hvert andet år udstikker de selv nye

aktionsplaner - til topmødet for byer og regioner, som Regionsudvalget står bag.

København havde værtskabet i 2012. Athen lagde by til i 2014, og i år, hvor Slovakiet har formandskabet for EU, lagde hovedstaden her, Bratislava, by til, da 700 lokal- og regionalpolitikere fra hele EU fandt til Bratislava.

Med Brexit i bagagen og en enorm skævhed i investeringer er der brug for handling, fortæller formanden for EU's regionsudvalg, finske Markku Markkula.

- Især efter brexit er vi nødt til at vise folk, hvad fordelene

er ved at være med i EU, og hvilken særlig betydning EU har for byerne. Derfor skal vi nu lave en aktionsplan her i Bratislava, som lægger sig opad den deklaration, som kommer ud af konferencen her.

Til årets topmødet var *Kommunen* inviteret til at overvære diskussionerne, der især kredsede om ét emne, nemlig mangel på midler i den store EU-kasse - og hvordan man tiltrækker flere private investorer og bruger pengene "smartere", som Markku Markkula udtrykker det:

- Borgerne i EU kræver, at de kan se resultater af vores samarbejde, og derfor skal investeringerne fra EU fortsat være noget, der batter på lokalt plan. Cirka 60 procent af alle offentlige investeringer i EU står lokalbestyrelser og regionsråd for. Derfor er politikerne nødt til at dirigere deres opmærksomhed hen på at skabe flere private investeringer i alle EU's regioner, siger Markku Markkula.

For det er netop befolkningen, hele diskussionen om strukturfonde handler om, siger Bratislavas guvernør Pavol Freso:

EU's Regionsudvalg

► Medlemmerne af Regionsudvalget, der er udpeget blandt folkevalgte regionale og lokale repræsentanter, mødes i Regionsudvalget for at give deres mening til kende om udformningen af EU-lovgivning, der har konsekvenser for regioner og byer.

► Danmark er repræsenteret i udvalget gennem repræsentanter fra KL og Danske Regioner.

» Fortsættes på næste side

Ordførerne

Kommunalordførerne skriver på skift om aktuelle politiske mål, udfordringer og sager. I denne uge **Kirsten Normann Andersen** (SF)

VI VIL VÆRE MEDBORGER-SKABENDE

Malene bliver sur. Sådan startede min første samtale med Henrik. Vi stod sammen og så på de store entreprenørmaskiner, som var i gang med at rydde en grund i vores gade. Der skulle anlægges parkeringspladser. Det var mildt sagt ikke med vores billigelse. Men det blev alligevel starten på et fællesskab, som vi ikke tidligere havde haft i gaden. Der var fuldt hus, da vi dannede en lille forening, måske især fordi den tekniske udvalgsformand og borgmesteren havde afsat tid til at deltage. Det var ikke svært at blive enige med os selv om, hvordan vi gerne så vores nabolag skulle udvikles. Og alle var indstillede på at bidrage.

Foreningen er i dag en del af Hørning Projektforum, som samler alle byens foreninger med henblik på at søge indflydelse på, hvordan byen skal udvikles. Lignende projekter er allerede etableret i andre landsbyer i Skanderborg kommune, og især 'krone til krone puljen' er blevet en populær driver for de lokale initiativer og fællesskaber.

Det gode liv forudsætter gode betingelser. Det er mange kommuner opmærksomme på, og mange kommuner har også eksperimenteret med at fremme sådanne betingelser.

Temaet for Aarhus Kulturbym 2017 er Rethink. Og man kan næsten blive nostalgisk, når man ser de mange tiltag i Region Midtjylland, hvor kommuner gentænker vores samfund. En moderne version af det gamle andelssamfund, og det er godt tænkt. Først og fremmest fordi projekterne søger at involvere borgerne i det samfund, som vi lever i. Og vi er villige med at få direkte og reel indflydelse. Rethink er derfor også et opråb til den politiske elite om at vise tillid til borgerne og slippe tøjlerne. Rethink har potentiale, men den spirende bevægelse skal næres af regulær tillid og en vis portion politisk ydmyghed.

Når man lytter til folk, er man allerede i gang med at skabe en forventning om, at man også gør noget ved det. Og det kan betyde, at kommunale politikere må revurdere deres egen politiske agenda. Borgernes reelle engagement opstår nemlig der, hvor borgerne har samlet sig om en fælles sag.

Organiseringen er en dyr og krævende proces, og resultaterne står sjældent mål med indsatsen, medmindre drivkraften er oprigtigt borgerdrevet engagement. Venligboerne gør en fantastisk indsats i forhold til integration - en indsats, som er næret af oprigtig lyst til at møde vores nye naboer. Mange foreninger vil gerne gøre en indsats for ældre. Og de har bare et bedre udgangspunkt for en fortløbende indsats, end det kommunale embedsværk nogensinde vil kunne opnå i egne målrettede indsatser for frivillighed.

Kommunernes aktie er derimod at skabe de nødvendige rammer for borgernes gode liv i et samarbejde med borgerne. Grupper af organiserede og engagerede borgere er ofte garanter for at ramme ind i problemets kerne. Det være sig i forhold til menneskers livsbetingelser såvel som i forhold til miljø, sundhed med videre.

Samfundet er i langt højere grad en levende organisme - end den er en velsmurt maskine. Og selvom vi er et pligt-opfyldende folk, som gør vores bedste for at leve op til samfundets forventninger til os, så er det ikke et entydigt sundhedstegn. Livet skal også være sjovt og inspirerende.

○

» **Kommenter klummen på kommunen.dk**

”Vi vil gerne ændre EU, så der kommer et nyt ordforråd, som folk kan følge med i. Det er så svært at forstå, hvad der foregår, og folk føler sig lukket ude fra den demokratiske proces. Det er fordi EU ikke er gennemsigtigt nok. EU skal lytte til deres kritikere, og det her skal vi have ændret, for kritikken af EU bunder ofte i, at folk ikke forstår, hvad EU er.”

Peter Pellegrini, Slovakiets vicestatsminister

» Fortsat fra forrige side

- Alle i hele EU er jo mennesker, der bor og arbejder i en kommune. Kommunerne står for 60 procent af de offentlige investeringer, og her i Slovakiet står EU for 80 procent af alle offentlige investeringer. Det er mange penge til velfærd for de her mennesker lige udenfor døren, det her handler om. Men hvis de skal forstå, hvor vigtigt det er, er vi nødt til at forenkle bureaukratiet og det sprog, vi bruger til at beskrive EU med. Der er jo ingen, som ved, hvad en strukturfond er.

Mere transparens

Debatten gik højt i det nationale teater i Bratislava, hvor topmødet blev holdt. Med dytter mine præsenterede Regionsudvalgets formand Markku Markkula sit vigtigste budskab på topmødet: Der skal handles nu.

- Efter brexit kommer der til at være meget færre penge i EU-budgettet. Det kommer til at ændre den måde, vi støtter regionerne på. Vi skal her i weekenden diskutere nærmere, hvordan vi får løftet Central- og Østeuropa, men

også hvordan vi løfter de svage vestlige regioner. Og det betyder, at vi må se nærmere på, hvad vores prioriteter er, og hvordan vi smartest får det her gjort, siger Markku Markkula.

Ifølge en undersøgelse fra OECD har medlemsstaterne i EU siden 2008 oplevet, at de offentlige midler og dermed de offentlige investeringer er faldet markant. Nu er der så få midler i kassen, at private er nødt til at komme ind over investeringerne, hvis det skal være muligt fortsat at uddele nok midler fra strukturfondene til at udligne forskellene mellem regionerne, fastslår Markkula.

Står det til langt de fleste regionale og lokale politikere i EU, skal strukturfondene bevares. Især politikere i kommunerne i Østeuropa har glæde af dem. Men det kræver, at befolkningen fortsat bakker op om EU, og at de private investorer mere klart kan se, hvad det er, de støtter, lyder det fra Slovakiets vicestatsminister Peter Pellegrini:

- Vi vil gerne ændre EU, så der kommer et nyt ordforråd, som folk kan følge med i. Det er så svært at forstå, hvad der

foregår, og folk føler sig lukket ude fra den demokratiske proces. Det er, fordi EU ikke er gennemsigtigt nok. EU skal lytte til deres kritikere, og det her skal vi have ændret, for kritikken af EU bunder ofte i, at folk ikke forstår, hvad EU er. Vi skal have forenklet systemet. Det er lederne af forskellige byer og regioner, der møder borgerne i øjenhøjde. Og derfor skal EU lytte til dem - ikke bare nationalt, men også i EU.

Også vigtigt i Danmark

Selvom langt de fleste strukturfonde går til Øst- og Centraleuropa, får vestlige regioner og kommuner også glæde af midlerne. I hele Danmark drejer det sig om cirka 3 milliarder kroner, der over den seksårige periode 2014-2020 investeres i innovation, iværksætteri, grøn omstilling, uddannelse og beskæftigelsesfremme.

Danmark har fire højtudviklede regioner i EU-regi og én såkaldt transitionsregion. Transitionsregioner er områder, hvor BNP'et ligger på 75-90 procent af gennemsnittet for hele EU. Derudover får man titlen som transitionsre-

gion grundet lav beskæftigelse, stor forurening eller andre forhold, som gør, at man ikke kan defineres som en højtudviklet region.

I Danmark er det Region Sjælland, som halter en smule bagefter de andre, især på grund af høj ungdomsarbejdsløshed og mange arbejdsløse. Det betyder, at regionen er mindre udviklet end alle andre skandinaviske regioner og befinder sig på et vækstniveau på niveau med visse østeuropæiske regioner.

Derfor har Region Sjælland også mulighed for at søge flere midler fra EUs strukturfondene end de andre danske regioner. Men den mulighed bliver altså nu mindre med ansøgningsrunden, der skal løbe 2020-2026, hvis ikke pengene findes i private investeringer, og det understøttes af helt nye tal, som viser, at midlerne til offentlige investeringer over hele EU er faldet drastisk i første kvartal af 2016 med Danmark i spidsen som det sted, hvor de offentlige investeringer er faldet allermest.

○

Innovation! Tør du?

De offentlige opgaver bliver stadig større og mere komplekse at løse. Samtidig bliver presset på velfærden og behovet for effektivisering på tværs af den offentlige sektor næppe mindre. Kommunen inviterer en række forskere, eksperter og praktikere til at levere deres bud på, hvordan vi kan finde nye veje til varig velfærd.

NYE VEJE

Af Mads Leth Felsager Jakobsen

Lektor ved Institut for Statskundskab ved Aarhus Universitet. Forsker og underviser i offentlig ledelse, entreprenørskab og innovation.

Reel innovation i den offentlige sektor er oppe mod barrierer i form af offentlige topledere styringsbehov og frygt for at få skyld for fejl, som kun kan overvindes, hvis lederne tør kaste sig ud i innovation.

At sige, de skal "turde" innovation, kan synes overraskende. I den offentlige debat beskrives innovation som et meget positivt fænomen, der kan forene ressourceknaphed med kvalitet, og som offentlige topledere derfor kan bruge til at nå deres mål.

Så hvorfor skal man turde innovation? Det skal man, fordi reel innovation, der ikke blot er en pyntegenstand til festlige lejligheder, altid vil udfordre behovet for styring og frygten for at få skyld for fejl. Og på overraskende vis kommer denne pointe klart frem, hvis jeg anskuer offentlig innovation med mine forskerøjne. Så ser offentlig innovation nemlig anderledes ud end i den offentlige debat, hvor innovation gerne fremstilles som et meget bredt og positivt fænomen.

En udbredt definition i samfundsforskningen er, at innovation er processer, hvor offentlige organisationer enten udvikler eller finder nye løsninger, som de fører ud i livet. Definitionen siger dermed ikke noget om, hvorvidt innovation er godt eller skidt. Det kan føre til et positivt såvel som et negativt resultat. Eller endnu mere sandsynligt: Det opleves af nogle negativt og af andre positivt.

I den offentlige sektor, hvor der er uenighed om både mål og midler, er der en pointe i at se neutralt på innovation, hvis det ikke skal blive et tomt begreb. Ellers vil det bare blive brugt til at beskrive alt det, folk kan lide, ligesom bureaukrati og New Public Management er blevet betegnelser for alt det, som folk ikke kan lide. Det er også svært at lære fra innovationer, hvis disse per definition er gode, da man let vil overse den vigtige information, som findes i fejlslagne innovationer.

Fejlslagne innovationer kaldes i det hele taget alt for sjældent innovationer, og de bliver desværre typisk kun bredt kendte, hvis pressen eller oppositionen bringer dem til torvs. Og så er fokus mere på placering af skyld end på læring.

Fornuften i at forsøge at skabe innovation er således noget, man bør overveje i konkrete situationer. Det er ikke definitivt godt. Måske det i den konkrete situation vil være bedre for organisationen at prioritere stabilitet og driftssikkerhed. Pointen om at overveje behovet for innovation bliver særlig tydeligt, hvis man tager den indbyggede usikkerhed ved offentlig innovation i betragtning.

Innovation er præget af usikkerhed, da det handler om at skabe eller indføre nye løsninger. Man kan således aldrig på forhånd vide med sikkerhed, hvilke løsninger man finder, og hvilke effekter de får. Selv med løsninger, som er afprøvet andre steder, kan man ikke vide, om løsningen vil fungere på samme måde i ens egen organisation. Det er svært - både for praktikere og forskere - at afgøre, hvad det er, der får en organisation til at fungere godt. Er det for eksempel den løsning,

som man umiddelbart kan se, og som organisationen selv fremhæver? Er der nogle skjulte, men vigtige forudsætninger for, at løsningen virker netop i den organisation? Eller er det en helt anden svær observerbar faktor, der faktisk skaber de gode resultater? Måske organisationen har dygtige ledere, og det faktisk er deres ledelse og ikke den observerbare løsning, der har skabt de gode resultater.

Innovation udfordrer dermed offentlige topledere behov for at styre. De kan måske starte en innovationsproces, men de kan ikke vide, hvor den ender. Og det er ikke fedt, hvis man gerne vil styre. De fleste partier og politikere er jo netop valgt til at føre mål ud i livet - og det gerne med bestemte løsninger. Partier på venstrefløjen er for eksempel næppe glade for innovationer, der fører til mere udlicitering i ældreplejen. Offentlige topledere vil også undgå at få skyld for fejl - og dermed også at der opstår fejl - så de enten skal stå til ansvar højere i hierarkiet eller risikerer at blive straffet af vælgerne. Det bidrager yderligere til, at innovationsprocesser, der altid kan føre til fejl, udfordrer topledere.

Samfundsforskningen i offentlig innovation illustrerer pointen om usikkerhed. Nogle af de få kvantitative studier af offentlige organisationer, der findes, viser, at innovative organisationsstrategier i gennemsnit er positivt relateret til bedre resultater, men der er ikke tale om stærke sammenhænge, og de kan ikke fortolkes som egentlige årsagssammenhænge. Ligeledes er organisationsstrukturer og ledelse relateret til innovativ adfærd, men heller ikke her er der tale om stærke og entydige årsagssammenhænge. Det afspejler topledernes situation. Der er ikke nogle klare og entydige informationer om, hvorvidt og hvordan de skal forfølge en innovativ vej. Der er megen usikkerhed involveret.

Betyder alt dette så, at man ikke kan og skal arbejde med innovation i det offentlige? På ingen måde. Det handler om, hvordan man tænker innovation. Innovation indeholder store potentialer men uden en realistisk forståelse af, hvad innovation indebærer, er der stor risiko for, at det hele ender i hurraord og projekter, der løber ud i sandet. Mange ledelsesformer, organisatoriske tiltag og innovationsmetoder har en solid basis i teori og fremmer uden tvivl innovation i konkrete situationer. Men hvis de rigtig skal virke, forudsætter det, at man faktisk tør innovation. Det gælder i særdeleshed metoder som design thinking og samskabelse, der begge med deres bottom-up-tilgange og brugerinddragelse omfavner usikkerheden i innovationsprocessen. Det skaber et potentiale for store resultater, men udfordrer styringsbehov og frygten for fejl.

Set med mine forskerøjne er der således tre spørgsmål, man bør stille enhver offentlig topleder, der erklærer, at innovation er vejen:

1. Er det kun til udvortes brug? Er svaret et ærligt nej, så spørg:
2. Er innovation faktisk den rette vej for din organisation lige nu? Og er svaret ja, så spørg:
3. Tør du?

"I den offentlige sektor, hvor der er uenighed om både mål og midler, er der en pointe i at se neutralt på innovation, hvis det ikke skal blive et tomt begreb. Ellers vil det bare blive brugt til at beskrive alt det, folk kan lide, ligesom bureaukrati og New Public Management er blevet betegnelser for alt det, som folk ikke kan lide."

Farvel til den anden industrielle revolution

En ny industriel revolution kan redde verden fra klimaudfordringerne. Men det kræver, at byerne tager sig sammen og investerer i den, siger den verdensberømte professor i økonomi **Jeremy Rifkin**.

o investeringer

Af **Ronja Pilgaard**
ronja@kommunen.dk

Der var engang, hvor dampmaskinen, telegrafene og dampskibet resulterede i den første industrielle revolution. Siden kom den anden industrielle revolution med fossile brændstoffer, telefonen, biler og siden fly.

I fremtiden kommer hvert enkelt kontor eller hjem til at have sit eget mikrokraftværk. Transport kommer til at foregå uden at sætte fodaftryk på det efterhånden noget trætte klima, og ved hjælp af vores smartphone kan vi ikke bare kom-

munikere med hinanden, men også producere de ting, mange af os lever af.

Lyder det utopisk - eller måske endda dystopisk? Så skal du til at vænne dig til tanken, lyder det fra den verdenskendte forfatter og økonomiprofessor **Jeremy Rifkin**. Han forudser nemlig, at vi lige nu er på vej ind i den tredje industrielle revolution, der indeholder både økonomi, bæredygtighed og en digital tidsalder, vi aldrig

har set i lignende form.

Foran os ligger nemlig nu den tredje

industrielle revolution, og den er hverken byer, nationalstater eller EU parat til, lyder det fra **Jeremy Rifkin**:

- Byerne bliver ved med at investere i virksomheder, som er en del af den anden industrielle revolution. Det er virksomheder, som har brug for transport med lastbiler og fly og aldrig kommer ind i den verden, hvor man deles om tingene, producerer lokalt og bruger de digitale muligheder, der er.

ENTER klimakatastrofe

Jeremy Rifkin definerer industrielle revolutioner som nyopfindelser indenfor tre sektorer - kommunikation, transport og energiproduktion - som ændrer den måde, vi lever på. Og ifølge ham er investeringer i den tredje industrielle revolution det eneste, der kan redde verden fra undergangen, idet den lige nu styrer mod en klimakatastrofe ulig noget, mennesket nogensinde har set. Og det er byerne, der har ansvaret for, at vi når den tredje industrielle revolution hurtigt nok, mener han.

Helt konkret er det, **Rifkin** efterlyser, investeringer i internet, innovative transportløsninger og energiproduktion, som ikke har rod i fossile brændstoffer.

"Vi er i gang med at udrydde os selv, og vores modeller viser, at vi kan miste over halvdelen af befolkningen på mindre end 8 årtier. Der er spædbørn i live, som stadig vil være her til den tid."

Der findes allerede tyske forskere, som arbejder på at skabe transportløsninger, der kører på vedvarende energi og ikke skader miljøet. Solen har jo for eksempel aldrig sendt os en ekstraregning på et ødelagt ozonlag, ligesom havet heller ikke koster noget hverken økonomisk eller klimamæssigt at holde i gang. Det skal udnyttes til at holde os i live i fremtiden.

Om 30-40 år

Den tredje industrielle revolution, siger **Rifkin**, indeholder allerede disse tre ting: smartphones, internet og bæredygtig lokal energi.

Smartphonen er et kommunika-

tionens værktøj, internettet er infrastrukturen, som vi distribuerer vores digitale varer gennem, og den bæredygtige energiproduktion gør, at vi ikke smadrer kloden imens, siger han og uddyber: - Der er ikke tale om en pludselig omskiftning, men om en glidende overgang, som kommer til at vare yderligere 30-40 år oveni de cirka 20 år, den har været i gang.

Han understreger, at netop, fordi vi ikke har bevæget os ud af den anden industrielle revolution endnu - vi kører stadig i biler og brænder olie af - er det vigtigt også at investere i disse ting. Men han insisterer på, at man i højere grad end i dag skal fokusere på digitale og vedvarende løsninger.

- Vi har pengene. Men spørgsmålet er, hvordan vi bruger dem. I 2012 brugte EU

741 milliarder euro på infrastruktur. Det er mange penge, som man bruger på at forbedre vilkårene under den anden industrielle revolution. Men der er alt for få, som bruger disse veje i forhold til, hvor mange penge der bliver postet i dem. Hvis vi bruger en del - og kun en del, omend dog en stor del - af de penge på den tredje industrielle revolution, så vil vi også være klar til, at start-ups kommer og kræver den type infrastruktur, siger han.

Gør noget eller vi dør

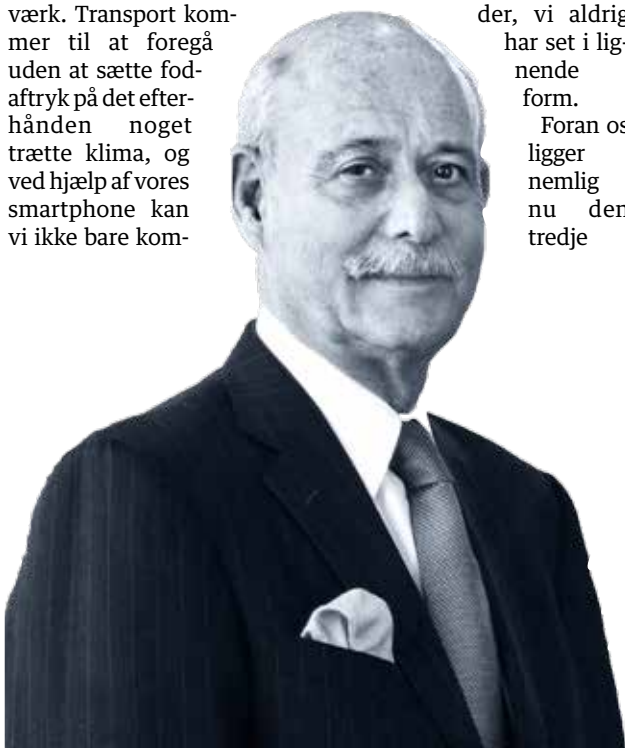
Det er særlig klimaudfordringerne, som ligger **Jeremy Rifkin** på sinde. Og netop den anden industrielle revolution er skyld i, at vi i dag ifølge **Rifkin** står overfor menneskets udryddelse, hvis vi ikke passer på.

- Vi producerer vanvittige

Blå bog

► **Jeremy Rifkin** (f. 1945) er økonom, forfatter og aktivist. Han har skrevet 20 bøger om betydningen af videnskabelige og teknologiske forandringer for økonomi, samfunds- og arbejdsforhold. Han er mest kendt for bogen 'Den Tredje Industrielle Revolution' fra 2011.

► **Rifkin** har de sidste ti år vejledt EU om smart city-teknologi og derudover også tjent som rådgiver for den tidligere kinesiske premierminister Li Keqiang samt Tysklands kansler Angela Merkel og Frankrigs tidligere præsident Nicolas Sarkozy.

Byerne skal til at investere i grønne, lokale, digitale og bæredygtige løsninger. For snart er kulkraft og os fra lastbiler fortid, siger Jeremy Rifkin.

Foto: Frank Augstein / Polfoto

”Vi producerer vanvittige mængder af CO₂, og klimaforandringerne er altså ikke længere en farlig teori om fremtiden. De er her allerede. Klimaforandringer ændrer allerede i dag vandvejene på jorden. Vand renser luften, bærer frø, og vi lever af det. Men det fordamper lige nu meget voldsommere, end vi har set før.”

mængder af CO₂, og klimaforandringerne er altså ikke længere en farlig teori om fremtiden. De er her allerede. Klimaforandringer ændrer allerede i dag vandvejene på jorden. Vand renser luften, bærer frø, og vi lever af det. Men det fordamper lige nu meget voldsommere, end vi har set før.

Ifølge Rifkin betyder det, at vandvejene ændrer sig, at den generation, som bliver

født i disse år, kommer til at opleve den sjette udryddelse af mennesker.

- Og det kommer ikke engang i aviserne. Vi er i gang med at udrydde os selv, og vores modeller viser, at vi kan miste over halvdelen af befolkningen på mindre end 8 årtier. Der er spædbørn i live, som stadig vil være her til den tid. Nu er vi nødt til at forholde os til, om vores art skal overleve. Og selvom folk

anerkender klimakrisen, så fortsætter folk deres liv som hidtil.

Derfor vil Jeremy Rifkin have os væk fra de fossile brændstoffer hurtigst muligt, og det skal ske gennem den tredje industrielle revolution.

Sådan redder vi verden

Hovedtemaet ved det europæiske topmøde i Bratislava i juli var, hvordan man får flere private midler ind i de investeringer, som EU og kommunerne rundtom i verden ellers laver. Spørger man Rifkin, er det tydeligt, at man i så fald skal satse på digitale løsninger.

- Hvis man er en kommune og vil have del i fonde, er de privatiserede. Og kravene er oftest digitaliserede kommunikationsmuligheder og digitale produkter. Altså ting, som er en del af den tredje

”Folk låner på kryds og på tværs af lokalområder fra hinanden uden at kende hinanden først, fordi de kan via nye platforme. På den måde bruger de værktøjer fra den tredje industrielle revolution til at spare klimaet for unødvendig overbelastning.”

industrielle revolution.

En af de ting, han mener der er masser af potentiale i at investere i, er deleøkonomi, som han fremhæver som et ganske særligt eksempel.

- Der er milliarder af personer på internettet, som ikke bare er passive, men producerende bidragende personer. Det hele er open source, ikke baseret på markedsværdier og i det hele taget skabende. Folk låner på kryds og på tværs af lokalområder fra hinanden uden at kende hin-

anden først, fordi de kan via nye platforme. På den måde bruger de værktøjer fra den tredje industrielle revolution til at spare klimaet for unødvendig overbelastning.

Men også her skal byerne træde til og investere i ordentlige internetopkoblinger, hjælp og plads til digitale start-ups og en lovgivning, som gør det let at dele med hinanden.

- Jeg ser frem til at se, hvordan deleøkonomien kommer til at definere transport, ener-

gi og kommunikation. Det kan blive en stor del af en ny økonomiske revolution. Men deleøkonomien er også stadig at sammenligne med et lille barn, som ikke er helt præcis ligesom sine forældre, og derfor forsøger forældrene - i det her tilfælde de klassiske økonomer - at putte det ind i regelkasser, som det ikke passer ind i. Byer kan have markedsreformer og alle mulige andre reformer. Man kan have tusinde Steve Jobs og millioner af start-ups. Men hvis det stadig kun er koblet op på den anden industrielle revolution - telefon, fossile brændstoffer og fly - så kommer de ingen vegne. ●

Send debatstof til os:

Debatindlæg må højst være på 2.500 tegn inkl. mellemrum. **Kronikker** skal være på mellem 5.500 og 7.500 tegn inkl. mellemrum. Kronikker skal udstyres med et vellignende portræt. debatognavne@kommunen.dk

"Der er enkelte her i lejren, som tager ind til byen og opfører sig skidt og gør dumme ting. Men det betyder ikke, at alle flygtninge er på den måde. Vi er mennesker ligesom alle andre."

Ali Mashayekh, beboer i teltlejren for asylsøgere i Haderslev.

KILDE: BERLINGSKE.

Godt med lavere dækningsafgift - skidt med mere kædeansvar

o erhvervsvenlig

Morten Kamp Thomsen

Erhvervspolitisk konsulent i Dansk Byggeri

Flere genbrugspladser holder åbent mellem kl. 7 og 17, når virksomhederne arbejder, dækningsafgiften er reduceret i 14 kommuner, og flere kommuner holder årlige dialogmøder for virksomhederne. På 16 ud af 28 parametre, der handler om alt fra skatter og afgifter til sagsbehandlingstid og åbningstider, er kommunerne generelt set blevet mere erhvervsvenlige. Det viser nye beregninger fra Dansk Byggeri.

Vi ser særlig forbedringer, når det gælder åbningstiderne på genbrugspladserne, ligesom flere kommuner har en ambition om hele tiden at reducere dækningsafgiften. Der er fra kommunalpolitikernes side fokus på god service og fair priser. Begge dele er vigtige i virksomhedernes hverdag.

Derudover afholder flere kommuner årlige dialogmøder med virksomhederne, flere vej- og parkopgaver sendes i udbud, og flere ledige er kommet i job.

Erhvervsvenlighed er mange ting. For eksempel ved at udlicitere vej- og parkopgaver er der mulighed for at op-

på besparelser på omkring 10 procent, fordi private virksomheder ofte har nogle stor-driftsfordele, som en kommune ikke har. Skattekrone-erne løber længere på literen, og private har mulighed for at få nye opgaver. Det er en fordel for begge parter.

Til gengæld har flere kommuner indført kædeansvar. Det er et skridt i en mindre erhvervsvenlig retning.

Dansk Byggeri og 3F afholder i forvejen såkaldte 48-timers møder, hvor virksomheder, der er under mistanke for ikke at have orden i tingene, skal dokumentere, at overenskomsten overholdes. Det er et effektivt redskab,

"Skattekrone-erne løber længere på literen, og private har mulighed for at få nye opgaver. Det er en fordel for begge parter."

som overflødiggør kædeansvar, som også har den ulempe, at det i mange tilfælde udelukker små virksomheder fra at byde på de opgaver, som kommunen sender i udbud.

Jeg glæder mig dog over, at det samlet set går den rigtige vej, og ikke mindst over, at dialogen mellem det lokale erhvervsliv og kommunerne hele tiden bliver styrket. For når vi snakker sammen, så er der også gode muligheder for at forstå hinandens udfordringer og finde en løsning, der virker for alle parter. o

Debatindlægget blev bragt første gang 13. juli.

DKNYT

Nyheder til offentlige beslutningstagere

dknyt er først med den seneste udvikling på den kommunal- og landspolitiske dagsorden. Bestil et gratis prøveabonnement på www.dknyt.dk

1.500

så meget faldt nettoledigheden fra maj til juni.
Det samlede antal fuldtidsledige er i dag 90.400.
I samme periode faldt antallet af aktiverede
ledige med 100 fuldtidspersoner til 20.600.

kilde: Danmarks statistik

Nu skal lærere og pædagogers læring i centrum. Udviklingen af elevernes læring går gennem ledelsen af de lærende lærere og pædagoger.

Skolereformen går ind i sit tredje år, og der er blevet arbejdet hårdt på at ændre skoledagen for eleverne og sætte deres læring og trivsel i centrum. Det er mildest talt ikke sket lydløst, og alle skolens aktører - forældre, elever og lærere - har talt om de store forandringer, det har haft på skoledagen.

Skolereformen er en læringsreform i mere end en forstand. Der er tale om et paradigmeskift, hvor kerneopgaven i folkeskolen er skiftet fra at bedrive undervisningsvirksomhed for nationens børn til fokusering på at skabe læring for eleverne. Læring er dermed blevet den nye kerneopgave.

Hvor undervisning sætter fokus på lærernes arbejde og måden, de forvalter undervisningen i klasserummet, er læring kendetegnet ved et fokus på elevernes læring, og hvordan de lærer. Denne ændring gør pludselig kerneopgaven langt mere diffus, fordi læring er noget, der foregår alle vegne både i og udenfor skolen, i skolegården, i fritidsordningen, hjemme eller sammen med kammeraterne i for eksempel fodboldklubben.

Kompleksitetsforøgelse har dermed også ramt folkeskolen

Et skift i kerneopgaven betyder, at læreres og pædagogers professionsidentitet er under forandring. De skal nu til at genopfinde sig selv som lærere og pædagoger - og som professionelle. Deres læring er dermed direkte koblet til forandringerne i reformen, og deres arbejde er blevet mere komplekst. Det kalder på læringsledelse, både for lærere og pædagoger i forhold til eleverne, men også for skolens ledelse i forhold til personalet.

Niels Åkerstrøm Andersen og Justine Grøn-bæk Pors omtaler paradigmeskiftet som den kerneløse kerneopgave, hvor kerneopgaven ikke længere kan begrænses til undervisning i klasselokalet. Lærere og pædagoger forventes også at løse en lang række andre opgaver, der både kræver forandringsparathed og fleksibilitet. Skolen skal levere konkrete målbare resultater i forhold til elevernes læring og samtidig være åben og eksperimenterende. Det nødvendiggør en afklaring i forhold til kerneopgaven: Hvad ønsker vi, eleverne skal lære? Hvordan kan vi vide, om de lærer noget? Hvordan skal vi reagere, hvis de ikke lærer noget? Og sidst, men ikke mindst: Hvordan skal vi berige og udvikle læringen?

"Både international og national forskning på området viser, at hvis skolernes ledelse organiserer team-arbejde, således at det fungerer som et professionelt læringsfællesskab, så har det effekt på elevernes læringsresultater."

FOTO: JENS PANDURO

At arbejde i team er langt fra nyt i folkeskolen. Det har man gjort i mange år. Områdechef hos EVA Lise Tinglef-Nielsens forskning på dette område har imidlertid vist, at der mere har været tale om at arbejde i et hyggeligt fællesskab, hvor man også løste praktiske opgaver i forbindelse med undervisningen, end om at arbejde i en egentlig professionskultur med elevernes læring i centrum. Det er derfor en udfordring for skolekulturen, dels at arbejde meningsfuldt sammen omkring elevernes læring, og dels at etablere professionelle læringsfællesskaber præget af en professionel tillid.

Hvad er det så, der karakteriserer et professionelt læringsfællesskab i forhold til det traditionelle team-arbejde i skolen? Et professionelt læringsfællesskab er en kollaborativ teamorganisering, hvor man i fællesskab løser de mange komplekse opgaver i åbne og dynamiske arbejdsprocesser, hvor der løbende nyudvikles, og hvor ansvaret for elevernes læring er fælles for alle i teamet. Der arbejdes i vedvarende processer, hvor team-medlemmerne samarbejder i tilbagevendende cyklusser af kollektive undersøgelser og aktionslæringsforløb i forhold til deres egen praksis - alt sammen med det formål at styrke elevernes resultater.

Hvordan kan vi nu vide, at professionelle læringsfællesskaber også vil hjælpe på elevernes læring? Både international og national forskning på området viser, at hvis skolernes ledelse organiserer team-arbejde således, at det fungerer som et professionelt læringsfællesskab, så har det effekt på elevernes læringsresultater. Det er imidlertid ikke nogen let sag

at ændre en mangeårig professionskultur. Forandringer i denne her målestok tager tid.

I Program for Læringsledelse, der er støttet af A. P. Møller Fonden, samarbejder COK med LSP/Aalborg Universitet om opbygning og ledelse af professionelle læringsfællesskaber på 240 skoler fra 13 kommuner. Formålet er blandt andet at fremme læreres og pædagogers samarbejde, at styrke den professionelle dømmekraft og kapacitetsudvikle personalet, så det understøtter deltagernes handlekompetence i skolens læringspraksis.

Noget helt centralt i Program for Læringsledelse er, at team-arbejde og undervisningsforløb bygger på data og evidens. Programmet løber over fire år, og i den periode gennemføres tre kortlægninger på de medvirkende skoler. Viden fra disse kortlægninger, viden fra andre forskningsresultater på skoleområdet samt den praksisviden og de data, som skolerne selv systematisk indsamler, danner tilsammen udgangspunkt for arbejdet i de professionelle læringsfællesskaber på skolerne.

Et centralt punkt er at udvikle et fælles fagligt sprog på tværs af lærer- og pædagogprofessionerne. At der tales om det samme på den samme måde, når man drøfter, hvordan man arbejder med at styrke elevernes læring. Forskningen viser, at opstilling af læringsmål, feedback til eleverne og systematisk arbejde med elevdata er centrale elementer i dette arbejde.

Betyder det nu, at elevtest i skolen alene skal ligge til grund for teamets samarbejde? Nej slet ikke, men elevtest skal naturligvis også indgå i arbejdet sammen med de øvrige

observationer, som skolens personale gør i forhold til eleverne. Denne viden skal kombineres med den forskningsviden, vi også har om, hvilke tiltag der styrker elevernes læring, såsom opbygning af en feedback-kultur, klasserumsledelse, elevernes mestring og motivation.

Det er altså ikke nok kun at se på elevernes læring. De professionelle må også se på deres egen undervisningspraksis og lære af den.

Hvad kan jeg som lærer eller pædagog gøre anderledes, så det styrker elevernes læring? Lærere og pædagoger må lære af hinanden og i fællesskab udvikle en professionel praksis. På denne måde bliver det muligt at fremme en team-kultur på skolerne, så det bliver de professionelle arbejder med elevernes læring, der bliver det centrale i teamets arbejde og ikke kun teamets evner til at løse praktiske problemer og have det hyggeligt sammen.

Alt dette kræver ledelse og organisering. Den pædagogiske ledelse får mere end nogensinde betydning. Ledelsen må sætte tydelige mål og retning for teamarbejdet, følge teamenes arbejde tæt og jævnligt deltage i møderne. Der må arbejdes systematisk med distribueret ledelse, hvor der også ledes gennem skolens teamkoordinatorer i gensidig og tæt dialog. Skolens ledere er også læringsledere for skolens pædagogiske personale. Udviklingen af elevernes læring går gennem ledelsen af de lærende lærere og pædagoger.

Mai-Britt Herløv Petersen, chefkonsulent hos COK, cand.pæd., MPA

Send navnestof til os:

Skriv til os, hvis karriereskift eller lignende skal nævnes her på siderne. Husk at medsende et vellignende portræt.
debatognavne@kommunen.dk

”Så kan man selvfølgelig altid diskutere, om det havde været bedre at have haft en anden person til at kanalisere de synspunkter, men det var der ikke i valgkampen i det republikanske parti. Og det vil sige, at synspunkter, som han nu kanaliserer, det er de synspunkter, som jeg kan bakke op om”.

Kenneth Kristensen Berth (DF), EU-ordfører, om sin støtte til den republikanske præsidentkandidat Donald Trump.

KILDE: POLITIKEN

KØBENHAVN

Hemmingsen smutter fra ‘drømmejobbet’

Mikkel Hemmingsen har meddelt overborgmester i København, Frank Jensen (S), at han fratræder sin stilling som administrerende direktør i Økonomiforvaltningen. Han skal i stedet være administrerende direktør i Sund & Bælt Holding A/S og forlader sin stilling medio september, oplyser kommunen.

Mikkel Hemmingsen kaldte det selv for sit 'drømme-job', da han i september 2014 blev ansat i Københavns Kommune. Før det var han i fire år regionsdirektør i Region Syddanmark.

Direktør i Økonomiforvaltningen Søren Tegen Pedersen konstitueres i stillingen som administrerende direktør, og der indledes nu en ansættelsesproces, hvor stillingen slås op.

FOTO: KK

Kommuner

HADERSLEV

Nis Christian Mikkelsen er død

Efter længere tids sygdom er tidligere borgmester i Vojens, Nis Chr. Mikkelsen død, 79 år gammel. Han repræsenterede Venstre i Vojens kommunalbestyrelse fra 1966 frem til december 2006, da kommunen indgik i en ny storkommune sammen med Haderslev og Gram.

Nis Mikkelsen var borgmester i to perioder - 1990-1994 samt 1998-2006. I 13 år var han formand for Kommuneforeningen i Sønderjylland.

AABENRAA

‘Five strikes and you’re out’

Efter gennem længere tid at have været fast storforbruger af irettesættelser fra Dansk Folkepartis landsorganisation har byrådsmedlem Kaare Solhøj Dahle mandag udmeldt sig af DF, som han har repræsenteret i Aabenraa Byråd siden KV13.

Den direkte anledning er et opslag, hvor han blandt andet kalder Özlem Cekic for 'islamisk missionær', hvilket hans parti havde bedt ham trække tilbage. I stedet har han meldt sig ud, en handling, som Dansk Folkepartis partisekretær Poul Lindholm Nielsen 'tager til efterretning' uden yderligere kommentarer.

Kaare Solhøj Dahle har gentagne gange måttet stille til samtale med partiorganisationen i lignende anledninger,

senest ved i foråret at sammenligne Venligboerne med heilende menneskemængder fra 9. april 1940, og før da i efteråret 2015, da han sammenlignede den nazityske besættelse med nutidens flygtningestrømme.

HALSNÆS

Ung byrod går før tid

Det yngste medlem i byrådet i Halsnæs - Emil Mortensen (V) på 21 år - træder nu ud, oplyser Sjællandske. Emil Mortensen har siddet i byrådet for Venstre siden 2014, hvor han blev valgt for første gang, men når ikke at fuldføre sin første valgperiode.

Han flytter nu nærmere København for at kunne koncentrere sig fuldt ud om sine studier på Københavns Universitet. Derudover har han fået et studierelevant job som underviser på Økonomisk Institut.

Ny i byrådet bliver Jan Eriksen, der er førstesuppleant på Venstres liste. Jan Eriksen overtager Emil Mortensens poster i Udvalget for Miljø og Teknik samt i Udvalget for Vækst og Erhverv.

NORDFYN

Ekskluderet DF'er går til Nye Borgerlige

Byrådspolitiker i Nordfyns Kommune René Lundegaard er blevet smidt ud af DF og er nu medlem af Nye Borgerlige. Årsagen er samarbejdsproblemer med resten af lokalbestyrelsen, hvor han har været formand ved siden af byrådsarbejdet. I sommeren 2014

mistede han en formands-post i teknik- og miljøudvalget, da han fik et mistillidsvotum fra oppositionen for at have handlet for egenrådigt i en række sager.

Partisekretær i DF, Poul Lindholm Nielsen, kalder det 'tungtvejende grunde, når en samlet bestyrelse minus formanden selv siger, at de ikke kan samarbejde mere'. Til avisen siger Lundegaard, at han selv gik, og at det var på grund af DF's overordnede politiske linje.

HERNING

Ny direktør i Herning

Louise Raunkjær bliver ny direktør for Børn & Ungeforvaltningen i Herning Kommune. Hun er 48 år og har siden 2010 varetaget stillingen som direktør for Børn og Unge i Varde Kommune.

Louise Raunkjær tiltræder 1. august og afløser Henrik Beyer, som nu er kommunaldirektør i Kolding Kommune. Dermed får Herning Kommunes direktion også et nyt medlem.

Den kommende Børn & Unge-direktør er langtfra noget ubeskrevet blad i Herning - faktisk var Louise Raunkjær 2006-2010 chef for specialtilbud under netop Børn & Unge i Herning Kommune.

Regioner

SYDDANMARK

Chef udpeget til ny ambulancetjeneste

Afdelingschef Mads Haugaard er af Region Syddanmark udpeget som konstitueret direktør for regionens nye ambulancetjeneste, der ifølge TV2 skal hedde Den Syddanske Ambulancetjeneste.

- Min fornemste opgave er - sammen med de mange gode medarbejdere - at skabe stabilitet og forudsigelighed i organisationen. Vi skal have styr på vagtplanlægningen. Og vi skal specielt have styr på lønudbetalingerne, så folk kan regne med, at de får den rigtige løn til tiden. Vi skal have helt styr på overenskomsterne, siger Mads Haugaard.

Mads Haugaard har før været i ilden for regionen, dels under sagen om den ulovlige patientdatabase DAMD, dels som konstitueret sundhedsdirektør.

HOVEDSTADEN

Væksthus Hovedstadsregionen ansætter ny direktør

Væksthus Hovedstadsregionen har siden 1. marts haft Liselotte Hohwy Stokholm som konstitueret direktør. Og fra 1. september tiltræder hun som direktør permanent.

Liselotte Hohwy Stokholm (43 år) har de seneste fem år været direktør i Væksthus Syddanmark, hvor hun har øget omsætningen markant, blandt andet via udvidelse af

produktporteføljen til gavn for virksomhederne og udvikling i hele området. Før det var hun tre år i Dansk Erhverv som chefkonsulent med fokus på erhvervs- og uddannelsesudvikling samt dele af beskæftigelsesområdet. Udover flere ledende poster hos blandt andet Syddansk Universitet har Liselotte Hohwy Stokholm også været ansat i det private erhvervsliv i en større produktionsvirksomhed.

Væksthus Hovedstadsregionen tilbyder uvildig sparring til vækstvirksomheder og iværksættere i hovedstadsregionen.

Væksthuset samarbejder med et omfattende netværk af private og offentlige aktører, herunder den lokale erhvervsservice. Hvert år får mere end 1000 virksomheder hjælp til at realisere deres vækstpotentiale.

Organisationer

DANSK FJERNVARME

Ny chefkonsulent fra Energistyrelsen

34-årige cand.polit. Kasper Villum Hansen skifter karriere som embedsmand ud med en stilling som økonomisk konsulent i Dansk Fjernvarmes politisk-økonomiske sekretariat. Her skal Kasper Villum Hansen arbejde med den fremtidige økonomiske regulering af fjernvarmeselskaberne.

Han blev kandidat i 2009 og har senest været chefkonsulent i Energistyrelsen. Her

arbejdede han blandt andet med EL-reguleringsudvalget, der arbejder med fremtidig økonomisk regulering af elnet-virksomheder.

Før da var Kasper Villum Hansen ansat i Energitilsynet, hvor han arbejdede med benchmarking af gassektoren og elnet-virksomheder.

Internationalt

EU

Kofod får sit eget udvalg

Den danske EU-parlamentariker Jeppe Kofod (S) skal sammen med tjekkiske Petr Ezek være ordfører for et nyt udvalg, som stiller skarpt på de såkaldte Panama-papirer, som tidligere på året afslørede skattesnyd og sorte penge i milliardklassen.

Europa-Parlamentet har oprettet udvalget for dermed at komme til bunds i skandalen.

Udvalget får det næste år til opgave at undersøge, om EU-lande har modarbejdet hinanden i Panama-skandalen, og om EU-Kommissionen generelt har levet op til sit ansvar som vagthund og overvågende instans.

Europa-Parlamentet vurderer, at skatteunddragelse hvert år koster EU-landene mellem 50 og 70 milliarder euro. Det svarer til mellem 375 og 525 milliarder kroner om året.

360

arbejdspladser kommer muligvis ikke til Næstved.
Flytningen af Udlændingestyrelsen er udsat til 2018, og
lokalt frygter man nu, at det slet ikke kommer til at ske.

KILDE: DR SJÆLLAND.

FOTO: JOACHIM LADEFOGED / POLFOTO

11.-13. AUGUST

Venstre holder sommergruppemøde

Riget skal ledes fra Faaborg-Midtfyn. Det er i hvert fald her, Venstre og dermed også regeringen har valgt at lægge deres årlige sommergruppemøde. Det forventes, at regeringen fremlægger de første skridt af planen for efterårets

bebudede planer om skattelettelser, økonomisk vækst og det, som finansminister Claus Hjort Frederiksen allerede har døbt "et katalog af ubehageligheder". Sidste år præsenterede Venstre en plan for det første år som ny

mindretalsregering, der indeholdt følgende fire punkter: øget tryghed, øget vækst i hele Danmark, bedre kernevelfærd og større gevinst ved at tage et arbejde.

Hotel Faaborg Fjord, Faaborg-Midtfyn

8.-10. AUGUST

Dansk Folkeparti holder sommergruppemøde

Svendborg lægger by til, når Dansk Folkeparti på sommergruppemødet skal planlægge næste års politiske arbejde. Blandt punkterne på dagsordenen er et ønske fra partiets retsordfører, Peter Kofod Poulsen, der vil genindføre gen-darmeriet som grænsevagter. Svendborg

10.-12. AUGUST

Alternativet holder sommergruppemøde

Det bliver Møn, der lægger kalket jord til Alternativets sommergruppemøde. Sidste år holdt partiet sommergruppemøde på Bornholm, hvor pressemødet noget utraditionelt foregik i en rundkreds. Møn

11.-13. AUGUST

Liberal Alliance holder sommergruppemøde

Liberal Alliances hovedbestyrelse må en tur til forstæderne for at komme til sommergruppemøde. Mødet holdes nemlig i Hvidovre på den københavnske vestegn. Hvidovre

15.-16. AUGUST

SF holder sommergruppemøde

SF's folketingsgruppe og hovedbestyrelse holder sommergruppemøde med efterfølgende pressemøde. Jørlunde Metalskole, Slangerup

16.-17. AUGUST

Socialdemokraterne holder sommergruppemøde

Socialdemokraterne holder sommergruppemøde 16. og 17. august, hvor partiet normalt fordeler ordførerposter og udvalgsposter.

22. AUGUST

De Radikale holder sommergruppemøde

De Radikales sommergruppemøde og det efterfølgende pressemøde foregår i år 22. august på Egelund Slot. Egelund Slot, Fredensborg

11. SEPTEMBER

Åbent samråd om kontanthjælpsloftet og integrationsydelsen

Beskæftigelsesudvalget har kaldt beskæftigelsesministeren og udlændinge-, integrations- og boligministeren i åbent samråd om kontanthjælpsloftet og integrationsydelsen. Udvalget har bl.a. bedt ministrene redegøre for:

- Om ministeren anerkender, at implementeringen af kontanthjælpsloftet og integrationsydelsen giver længere ventetider ude i kommunerne og hvilke konsekvenser ministeren mener, det vil føre til;
- samt, om de 4,3 millioner kroner, som kommunerne fik med til at løse opgaven med gennemgangen af de 150.000 sager, er tilstrækkelig.

Samrådsspørgsmålet er stillet efter ønske fra Leif Lahn Jensen (S). Værelse 1-133 på Christiansborg klokken 9

DKNYT

dknyt er først med den seneste udvikling på den kommunal- og landspolitiske dagsorden. Bestil et gratis prøveabonnement på www.dknyt.dk eller ring 46 35 33 43.

Vore konsulenttydelser

- Udvikling af organisationen, ydelserne og det gode lederskab
- Coaching/sparring til politikere, topchefer, ledere og nøglemedarbejdere
- Rekruttering af topchefer, ledere og nøglemedarbejdere (SKI-certificeret)
- Visions- og strategiseminarer for byråd, udvalg, direktion og ledergrupper
- Lederevaluering og -udvikling
- Chef-til-leje

 Brug proceskonsulenter med topledereerfaring. Den erfaring har vi!

H.C. Vestergaard
LEDELSE STYRING UDVIKLING

Tlf. 7022 0272 • www.hcvestergaard.dk

Lundgaard Konsulenterne

- Rekruttering af ledere og nøglemedarbejdere
- Visions- og strategiprocesser for den politiske- og administrative ledelse
- Netværksanalyse – vi kan vise hvordan organisationen i *virkeligheden* arbejder sammen
- Udvikling af ledere og ledergrupper – med eller uden typeprofilværktøjer
- Sparring/coaching med toppolitikere og ledere

Af Anders Hougaard. Lektor Lyns nedslag

Illusionernes skisma

Kære læser! Velkommen tilbage på bagsiden. Selvom vi kun har været adskilt halvanden måneds tid, er det på høje tid, vi mødes igen og prøver at kapere, hvad der sker med verden. Og kære politiker, velkommen tilbage på arbejde. Ligegyldigt hvilken farve du har, har du en umanerligt stor opgave foran dig! Sommeren er som så mange gange før gået ind i sin sene fase efter et par måneder i det blandede vejrstrædemølle med bold, Folkemødet, tour, festivaler, sporadiske politiske prøveballoner og alt det andet, vi kender så godt. Men det er, som om verdens gang på det seneste er begyndt at afvikle den fredelige agurketid og især den sprøde, melankolske høsttid. Sidste år kom Carl Holsts uendelige onemanshow den politiske sæson i forkøbet, men det var selvfølgelig især billederne af flygtninge, der strømmede ind over grænsen og langs motorvejene, der udgjorde en brat og langt mere alvorlig opvågning for den sommerslumrende nation. Og det var naturligvis Ekstra Bladet, der for alvor skød mediedramaet i gang med sin apokalyptiske forside den 7. september 2015. Et billede af flygtninge, der oppasset af politifolk vadede tværs henover den danske infrastruktur, blev akkompagneret af teksten "Nu er de her. Flygtningetoget ruller ind i Danmark". Og hvad gør man så, når dommedag angivelig er nær? Står man sammen? Lægger man hovederne i blød og bevarer roen? Nej, man går fuldstændig frådende og skingert amok. Medier, politikere, debattører og en hadsk samfundsdebatteende befolkning går i verbal borgerkrig uden deltagelse af en eneste sabelsvingende salafist. Men dette var kun en spæd start og en slags forvarsel om, hvad der senere skulle følge.

Hvilket herredømme?

For siden er kløfterne kun blevet dybere, og denne sommer har en række begivenheder løftet krisetilstanden op på et helt nyt plan. I en artikel bragt i Kristeligt Dagblad den 25. juli betegnede skribenten Johannes Henriksen således årets sommer som "Den sommer vi mistede herredømmet". "Vi står midt i en sommer, som endnu langt fra er afsluttet, men som allerede har budt på så mange rædselsvækkende terrorangreb, skyderier, voldelige overfald og omvæltende politiske begivenheder, at mange af os har mistet mælet og pusten", skriver han og nævner som eksempler "Orlando. Nice. München. Brexit. Tyrkiet. Trump". Jeg er enig i Henriksens beskrivelse, men vil tilføje en væsentlig krølle på halen: Hvis vi skal finde en måde at håndtere den stadig mere spændte og problemfyldte globale og nationale situation på, skal vi forstå, at vi ikke har mistet noget naturligt eller selvfølgelig herredømme, men et herredømme, som måske har været en undtagelse, som måske har lullet os i søvn, som måske til syvende og sidst er en illusion, som vi nu bygger stædige argumenter på og graver kløfter i forhold til. Og det gælder begge dominerende sider i politikernes, debattørernes og folkets verbale kampe.

Forsimplet og prototypisk kan vi opstille det store skisma som en velkendt kamp mellem en fløj, som har dyrket humanismen, åbenheden og solidariteten som de øverste principper for en god verden og et godt samfund, og en fløj, som har dyrket orden, autoritet, opdeling og konstrueret tradition som de øverste principper. Det er ikke noget nyt i denne modsætning. Det nye er, at med de sidste to sommers begivenheder har begge fløje gevaldigt oprustet retorikken og overbudspolitikken, alt imens de begge fremstår mere og mere impotente og utroværdige i forhold til håndteringen af verdens begivenheder.

Det hele begyndte med Carl Holst, men siden tog de tendentiøse overskrifter fart, godt opildnet af politiske opportuniste og frygten for flygtningestrømmen. Men verden er ikke af lave, skriver Lektor Lyn: Verden er blot verden.

Foto: Polfoto / AP / NASA

Og samtidig er der ild i tastaturene hos debattører og det diskuterende folk. Der er indtrådt en gigantisk kollektiv afmagt, som bekæmpes lige præcis med alle de forkerte redskaber. Og jo mere udtalt tabet af greb om verden bliver, jo mere intenst skælder og smælder fløjene på hinanden.

Skidegod plan, Egon

Humanismefløjens store udfordring er, at dens budskaber om åbenhed, forståelse og medmenneskelighed kommer til at fremstå mere og mere jubelnaive og usalgbare for hver gang, en galning sprænger sig selv i luften på et offentligt sted eller en sociopat sætter sig på magten i et splittet land eller sågar hos en gammel allieret. Det er svært at omfavne verden, når man har granatchok. Og hvad gør man i det hele taget som humanist, når det ER gået galt? Omvendt er ordensfløjens budskab om fast hånd, orden og opdeling kun overbe-

visende for allerede overbeviste xenofober og folk, der i angst klynger sig til simple årsags-sammenhænge og sammen med strudsen stikker hovedet i busken og lader, som om resten af verden og dens historie ikke eksisterer. Luk grænsen, siger de. For nødlidende uden hjem og familie? Som den bedste foranstaltning, man kan komme på i en verden, hvor propaganda kan nå svage sjæle med lysets hastighed over digitale netværk og hvor mange hundrede millioner mennesker befinder sig i krigsområder og samfund i opløsning? Skidegod plan, Egon.

Grundtvigsk ønsketænkning

Illusionernes verden er blevet pulveriseret på det seneste, og det er på høje tid, at der sættes en stopper for vaneargumentation, gamle paroler, skinger retorik og forsimplede fremstillinger. Og det er på høje tid, at politikere og debattører stopper op og lader være med at

lade sig rive med i mediernes breaking news-tempo eller drukne i deres overophedede eksponering af hver eneste prut, der slås i en moské i Ishøj. Enhver må se, at den nationale samling og ånd aldrig rigtig har eksisteret udenfor grundtvigsk ønsketænkning. Enhver må se, at der er alt for langt fra de offentlige myndigheder og store kolosser i Bruxelles til de virkelige levede liv. Enhver må se, at der er langt fra skåltalernes demokrati til hverdagens demokrati. Enhver må se, at man ikke selv kan bestemme, hvor meget man vil have med resten af verden at gøre. Enhver må se, at næstekærlighed kan være livsfarlig.

Enhver må se, at verden ikke er sort-hvid. Enhver må se, at et hvilket som helst barn kan reddes i en varm favn og skære halsen over på en tilfældig togpassager. Enhver må se, at verden faktisk ikke er af lave, men at verden blot er verden. Vi har befundet os i en tilstand, som har været gunstig for, at begge fløje i tidens verbale borgerkrig har kunnet opdyrke en tro på deres ideer. Den tid er nu ovre. Og det samme bør den indledende, posttraumatiske og hysteriske fastholden af de gamle paroler også være. Det er tid til at tilpasse ideer og samtale til den tid, vi lever i. Det er tid til, at især politikere finder nye måder at mødes på, på tværs af skismaet og henover afstanden til folket. Det bliver ikke nemt.

Endnu engang: Velkommen tilbage fra ferie!

"Det er på høje tid, at politikere og debattører stopper op og lader være med at lade sig rive med i mediernes breaking news-tempo eller drukne i deres overophedede eksponering af hver eneste prut, der slås i en moské i Ishøj."